

Onafhankelijk weekblad van de Leuvense student

Maandag 14 februari 2011 • jaargang 37 • nummer 13 • 2010-2011 • www.veto.be

EXAMENTERREUR

Afgelopen semester trad de vervroegde examenplanning in werking. Wat beloofd werd een vereenvoudiging te zijn, leidde echter in vele faculteiten tot grote problemen. Faculteiten voelen zich in de steek gelaten en studenten zijn ontevreden.

ELS DEHAEN & JELLE DEHAEN |

In het eerste semester ontving de Leuvense studentenraad LOKO reeds een 500-tal klachten van misnoegde studenten. De vaakst gehoorde klachten zijn een onevenwichtige spreiding en het feit dat studenten vakken moesten kiezen op basis van hun examenrooster en niet op basis van hun interesses. Volgens vicerector Ludo Melis, heeft men de eerste klacht zoveel mogelijk trachten te remediëren.

Toch beweert Melis dat de schuld ook studenten treft: "Klachten worden vaak op een onduidelijke en niet-oplosbare wijze geformuleerd. "Dit is niet goed, het trekt op niets. Ik heb drie dagen gedaan voor de anderen of ik heb drie dagen na hen gedaan." Niet dat we de klachten van die studenten in het belachelijke willen trekken, maar daar kunnen wij geen concrete oplossingen voor formuleren."

De 500 klachten waren mogelijk slechts het topje van de ijsberg, aangezien heel wat studenten de weg naar een ombudsman of -vrouw niet vonden. Er was vooraf gecommuniceerd dat studenten niet konden klagen over een slechte

te spreiding. Daardoor waren het enkel de assertieve studenten die van zich lieten horen, hoewel er waarschijnlijk vele andere geholpen hadden kunnen worden.

MONDELING

Ook de belofte dat studenten hun examenrooster veel sneller zouden kennen, werd niet altijd waargemaakt. Veel studenten klaagden dat ze hun examenrooster later dan ooit hadden, wat door de faculteiten echter mordicus ontkend wordt. Vooral de planning voor mondelinge examens waren menig student een doorn in het oog. Men deelde weliswaar alle mogelijke data mee waarop het examen kon plaatsvinden, maar

"Het trekt op niets"

welke concrete datum elke student kreeg, werd pas in december duidelijk. Daardoor werden sommige studenten met meerdere mondelinge examens op een week geconfronteerd.

Bij de faculteiten merkt men op dat vervroegde examenplanning een contradictio in terminis is. Zij beweren dat men mondelinge examens pas kan plannen na het afsluiten van het ISP – wat voor studenten op 15 oktober gebeurt, en intern op 1 december. Daardoor is het voor richtingen met veel mondelinge examens onmogelijk om examens echt vervroegd te plannen.

Bovendien laten de faculteiten horen dat de vervroegde examenplanning voor zowel studenten, administratieve diensten en

professoren meer werk met zich meebracht. Maar volgens vicerector Melis is dat een logisch gevolg van het nieuwe systeem: "Het is natuurlijk niet de bedoeling om een systeem te creëren dat voor meer werk zorgt. Het is op termijn de bedoeling voor meer zekerheid en stabiliteit te zorgen, maar aanvankelijk vereist dat natuurlijk wat meer inspanningen."

Lees verder op p. 2

Veto quizt
U komt!
9 maart
More soon...

Eredoorandi

Op woensdag 2 februari reikte de K.U.Leuven een heleboel eredoctoraten uit. Aan Timothy Garton Ash, die zich een historicus van het heden noemt; aan Maria Nowak, die microkredieten stimuleert; aan Claudio Magris, die wel eens een boek schrijft en aan Rowan Williams, de aartsbisschop van Canterbury.

EEN ARTIKEL OVER
MICROKREDIET, P. 7

EEN INTERVIEW MET
MAGRIS, P. 5

EEN INTERVIEW MET
GARTON ASH, P. 20

Problemen met SLO

Studenten klagen over de Specifieke Lerarenopleiding (SLO). De stof die ze zien is vaak "beschamend gemakkelijk". Bovendien wordt die makkelijke leerstof dan ook nog eens herhaald in verschillende vakken. Alsof dat allemaal nog niet genoeg is, worden studenten overstelpd door administratie tijdens hun stage.

SLO-PROBLEMEN, P. 3

Trendwolven

iPhone-Pod-Pad, Facebook, Twitter... we doen er allemaal gretig aan mee. Het zijn allemaal trends. Maar wat is dat precies, een trend? En kunnen we zelf een trend in gang zetten? We vroegen het aan Tom Palmaerts van het trendbureau Trendwolves. (jc)

INTERVIEW, P. 8

Beeld

Afgelopen donderdag vierde Groep T traditiegetrouw Chinees nieuwjaar. Zo'n zevenhonderd man, onder wie overwegend Chinese studenten, zetten er het jaar van het konijn in. Na een Chinese maaltijd verzamelde iedereen in de grote aula voor een bonte avond vol actjes in een uitgelaten nieuwjaarsfeest. Dat Chinees nieuwjaar eigenlijk een week eerder plaatsvond – het feest was uitgesteld vanwege de examens – leek niemand te deren. Ook Andrew Snowball niet. Hij ging een kijkje nemen en nam deze foto.

(GV) |

GROEP T

INTERNATIONALE HOGESCHOOL LEUVEN

WWW.GROEPT.BE
ENGINEERING • ENTERPRISING • EDUCATING

(advertentie)

Veto trakteert:
LIEFDE!

op alle pagina's
(behalve pagina 18, want die staat vol reclame)

Vervolg voorpagina.

MISNOEGD

Verwonderlijk zijn de moeilijkheden echter niet, want reeds in 2009 was duidelijk dat de vervroegde examenplanning dit academiejaar niet in orde zou zijn. Toch besloot men op het centrale universiteitsbestuur de wijzigingen door te voeren. Volgens Melis was dat nodig, omdat het oude systeem aan zijn grenzen zat. Maar bij de faculteiten is men misnoegd. Daar had men vaak het gevoel in de steek gelaten te zijn door de centrale diensten en werd de beloofde ondersteuning niet geboden. Dat ondervonden vooral studenten die in richtingen zaten waar vakken uit verschillende faculteiten gecombineerd werden.

Een voorbeeld daarvan was de master Europese Studies, waar chaos heerste. Zo werden gedurende de examenperiode lokalen en aanvangsuren frequent gewijzigd. Dat werd niet altijd doorgegeven aan alle studenten, omdat er niet genoeg communicatie was tussen de faculteiten. Melis: "Die problemen stonden volgens mij los van de vervroegde examenplanning en zijn van alle tijden. Dat faculteiten zich in de steek gelaten voelen is hun perceptie en is volgens mij een effect van elke verandering; wij hebben geprobeerd te ondersteunen, maar niet alles was mogelijk. Volgend jaar, met een examenplanning die ondersteund wordt door een goed informaticasysteem zou het echt beter moeten zijn. Faculteiten moeten daarbij nog wennen aan het nieuwe systeem."

Vakken kiezen bij de Walen

Volgend jaar kunnen Vlaamse studenten keuzevakken opnemen aan Waalse universiteiten. Eat that, vuile onderhandelaars, wat een communautaire liefde! Al is de vraag natuurlijk of de mobiliteit over de taalgrens heen werkelijk zal vergroten.

PIETER HAECK |

Het was al sinds 2005 mogelijk om voor je keuzevakken een andere Vlaamse universiteit op te zoeken en het vak daar af te leggen. Nu is de Vlaamse Interuniversitaire Raad (VLIR) er in geslaagd om een zelfde pact te sluiten met haar Waalse tegenhanger. Keuzevakken in Wallonië opnemen, hoera! Maar zal de gemiddelde student bereid zijn om af te zakken naar de verre Walen om daar zijn schamele Frans tentoon te spreiden?

Rector Alain Verschoren van de Universiteit Antwerpen en voorzitter van de VLIR, duidt dat de gecreëerde

mogelijkheid waarschijnlijk vooral in Brussel zal worden gebruikt. "Daar is het makkelijker om tussen de universiteiten te *switchen*, in Gent en Leuven zal die reflex er minder zijn."

Ook blijkt deze nieuwe stap, die eigenlijk in het verlengde van de Erasmusprogramma's ligt, heel erg belangrijk voor bepaalde specialisatievakken. Na het Vlaamse pact uit 2005 gaat men verder in op de filosofie dat als een bepaalde opleiding weinig studenten aantrekt die maar op één plek hoeft aangeboden te worden.

PROVINCIALISME

Toch blijkt het voorstel, ondanks de duidelijk ingeslagen weg, nog zeer precair. "Het seminarie dat op de proppen kwam met het voorstel heeft inderdaad nog geen precieze planning hoe het er zal uitzien voor docenten en studenten," aldus Verschoren. Het besef leeft trouwens ook dat het moeilijk zal zijn om in te gaan tegen de nogal provincialistische mentaliteit en het bijbehorende mobiliteitsprobleem. Provincia-

listische mentaliteit? Duidt dat dan ook op eventuele taalproblemen bij studenten die in een ander taalgebied les volgen? "Dat lijkt me niet het geval, die vakken die men openstelt, zouden dan ook meer en meer in het Engels worden gegeven."

Wel opvallend is het terugkerende antwoord op de vraag of de Vlaams-Waalse beslissing ook een communautair signaal is. "Het heeft geen zin el-

Vooraf in Brussel

kaar *den duvel* aan te doen. Ons land is te klein voor een stammenoorlog. En in plaats van die oorlog uit te vechten, zouden we ons beter wapenen tegen externe dreigingen," aldus Verschoren. Daar kunnen die onderhandelaars nog een puntje aan zuigen.

Patroonsfeest | Hoogmis van het protocol

Toen de gemiddelde student zich nog het snot uit de neus studeerde voor een schamele tien, maakte de universiteit zich op voor de hoogmis van het protocol. De toga's van onder het stof, een weesgegroetje voor de patroonheilige en het uitreiken van de eredoctoraten. Timothy Garton Ash. Maria Nowak. Claudio Magris. Rowan Williams. Namen waar u het vast koud noch warm van krijgt.

PIETER HAECK |

"Via de uitreiking van een eredoctoraat herkent een universiteit ook zichzelf. Zij herkent in het werk van de gelauwerden wat zijzelf van het hoogste belang vindt en zij bewijst hen daarom haar

grootste eer," aldus rector Mark Waer in het programmaboekje. Waarop de hele zitting lang protocol en traditie van het balkon werden geblazen, maar de universiteit weinig identiteit investeerde in de uitreiking van de eredoctoraten.

Het thema van de uitreiking was een binnenkopper, maar daarom niet minder belangwekkend. "Samenleven in Europa" speelde heel sterk in op het geurtje van onzekerheid waarin Europa is verzeild geraakt, zeker op het vlak van haar identiteit en haar positionering tegenover de wereld. Het grauwe, maar heel professionele openingsfilmpje toonde flitsen uit de Europese grootsteden waar de eredoctoren wonen, met al hun mogelijkheden, beperkingen en onzekerheden.

SYMBIOSE

Elke eredoctor had een sterke visie op de identiteit van de academicus en hoe die kan bijdragen aan het Europese debat van vandaag de dag. Maar de eredoctoren waren zich ook zeer bewust van hun eigen beperkingen. "*Identities are made by doing and making*," echode Garton Ash ergens. Vandaar was het zeer verlichtend dat er wat audiovisueel materiaal de link legde tussen dagelijks leven en universiteit. De symbiose van de academicus met wat hij alle dagen onder de loep legt.

En toch was dat het punt waarop de K.U.Leuven misschien wat tekort schoot. Men vergat al te vaak dat de identiteit van een universiteit niet helemaal geschapen wordt door het bejubelen van de gelauwerden. "*Identities are made by doing and making*," zei een verstandige eredoctor ooit. *Think about that*, beste alma mater.

Interview met eredoctor Claudio Magris op pagina 5, interview met Timothy Garton Ash op de achterpagina.

SLO | Kind met weinig weerstand?

Vorig jaar schreven wij dat de lerarenopleiding barstte van de kinderziektes. Een jaar later is de lijst met klachten nog steeds niet ingekort.

RUBEN BRUYNOOGHE |

De meeste klachten van de studenten hebben betrekking op het beschamend lage niveau van de algemene verplichte vakken en op het papierwerk dat met de stages gepaard gaat. Daarnaast wordt er geklaagd over overlappings tussen verschillende delen van de leerstof. "Studenten van Moderne Talen horen vijf keer hetzelfde, een keer tijdens vakspecifieke colleges en dan nog eens in de taaloverstijgende colleges," klaagt een student*.

Het papierwerk tijdens de stages is de meest gehoorde verzuchting. Lesvoorbereidingen zouden te uitgebreid zijn en het portfolio dat achteraf moet worden ingevuld, is te veel van het goede. "Ik zit nu al aan een dikke A4-map vol papier en dan tel ik nog niet eens mijn lesvoorbereidingen mee. Bovendien werken wij met een e-portfolio, maar dat systeem is absoluut niet gebruiksvriendelijk," illustreert een student.

Programmadirecteur van de specifieke lerarenopleidingen van de Faculteiten Letteren en Godgeleerdheid,

"Ik ben nauwelijks naar de lessen gegaan, maar ik kijk niet op tegen de examens"

professor Lies Sercu, geeft de problemen toe: "Wij werken daaraan, maar je moet ook oppassen. Dat portfolio speelt een dubbele rol. Enerzijds moet het de studenten ondersteunen bij het verwerven van essentiële vaardigheden en kennis en moet het aanzetten tot reflectie. Anderzijds kunnen we via het

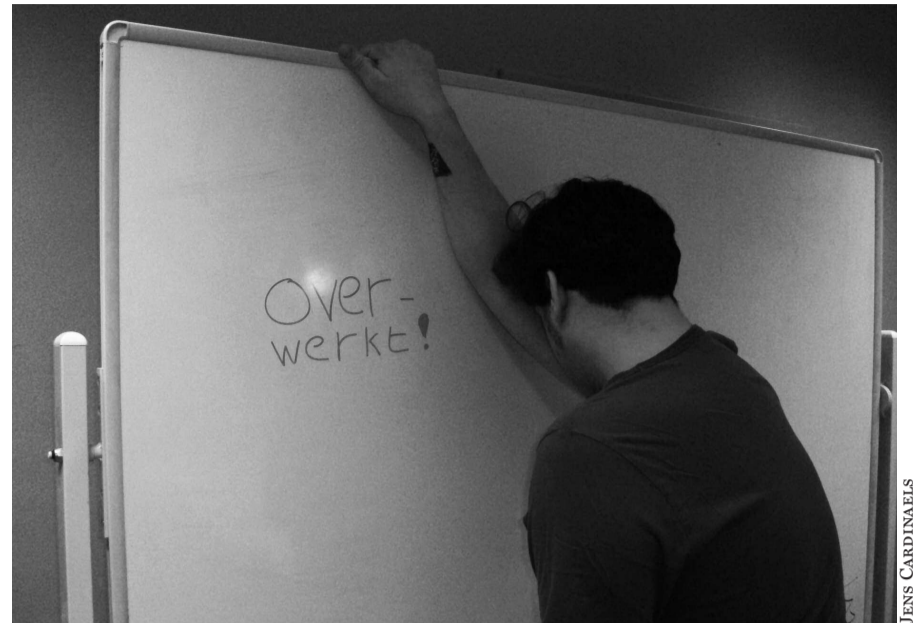
portfolio nagaan of een student effectief bezig geweest is met zijn stage. Op basis van het portfolio kennen we een cijfer toe voor de stage."

ZINLOOS

Het hoofd van de lerarenopleiding Gedrags- en Maatschappijwetenschappen, professor Johan Deklerck, ziet vooral problemen bij de mesotaken. Die zijn bedoeld om de studenten een aantal basiscompetenties te geven. Maar stagescholen hebben andere verwachtingen van de mesotaken.

"Die taken, die eigenlijk dienen om tijdens de stage te kunnen reflecteren, worden vaak naar het eind ervan geschoven. Onder andere omdat studenten bezig zijn met hun lessen zelf en scholen weinig ruimte bieden. Als ze helemaal op het einde komen, zijn ze inderdaad zinloos," vertelt Deklerck. Aan de kant van de studenten is de kritiek op de mesotaken gelijkaardig: "Volgens mij gaat niemand er werkelijk vanuit dat wij 150 uur spenderen aan toezicht houden of vergaderingen bijwonen. In sommige scholen mag dat zelfs niet eens!"

Ook de papier- en studielast kan door de verschillen tussen de SLO-richtingen aanzienlijk verschillen. Een

JENS CARDINAELS

aanleggen. Aan de afstemming tussen lectoren wordt momenteel gewerkt."

SPANNING

Ten slotte zijn er de theoretische vakken. Die werden dit jaar al bijgestuurd omdat de leerstof van sommige als irrelevant werd aangevoeld. Een student: "Die vakken zouden nu versterkt moeten zijn, maar daar heb ik eigenlijk niet veel van gemerkt. Ik ben nauwelijks naar de lessen gegaan, maar ik kijk niet op tegen de examens."

Deklerck relativeert: "Sommige vakken worden inderdaad zinvoller ervaren dan andere. Maar de algemene vakken leggen een basis en de vaardigheden moeten ook absoluut worden bijgebracht. Bovendien is het inderdaad zo dat bij deze opleiding het niet de examens zijn, maar wel de stages die het zwaarste wegen."

Op een algemener niveau zit de lerarenopleiding vast tussen verschillende spanningsvelden. Langs de ene kant zijn de academische kalender en de kalender van de scholen moeilijk op elkaar af te stemmen. Daarnaast is er ook spanning

tussen de verschillende faculteiten.

"Aan de ene kant heb je differentiatie tussen de verschillende specifieke lerarenopleidingen, maar aan de andere kant gaat het hier wel maar over één lerarenopleiding en dus moet er ook een zekere coherentie zijn tussen de opleidingen. De besluitvormingsstructuur wordt nu verder geoptimaliseerd. Ik geloof dat het voor sommige faculteiten makkelijker zal worden wanneer de lerarenopleiding indaalt in een tweejarige masteropleiding, al moeten we er wel op toezien dat de besluitvorming ook niet uitsluitend facultair gebeurt," besluit Deklerck.

Binnenkort wordt de lerarenopleiding geëvalueerd door een visitatiecommissie. Iedereen is het er over eens dat de visitatie en de voorafgaande zelfevaluatie een goede zaak zijn. Voor de universiteit is het een nuttige oefening geweest en de studenten hopen dat de visitatie uiteindelijk een aantal aanpassingen zal teweeg brengen.

* De getuigenissen zijn anoniem, maar dat had u vast al door.

Opleidingen Taal- & letterkunde gebuisd

U dacht dat u de enige was met examenstress? Dan hebt u het mis. Ook opleidingen worden in hun geheel onderworpen aan een grondige evaluatie. Binnen Taal- en letterkunde behaalden maar liefst drie masteropleidingen een dikke onvoldoende.

RUBEN BRUYNOOGHE |

In december kwam de Vlaamse Interuniversitaire Raad (VLIR) naar buiten met het visitatierapport van de opleidingen Taal- en letterkunde. Voor de Leuvense masteropleidingen Westerse Literatuur, Bedrijfscommunicatie en

Drie masteropleidingen krijgen negatief rapport

Taalkunde betekende dat slecht nieuws. Een negatieve evaluatie door de visitatiecommissie van de VLIR betekent immers zo goed als zeker dat de opleiding geen positieve accreditatie zal krijgen van de overheid. Wanneer ook een verbetertraject negatief uitvalt, mag de universiteit geen geldige diploma's meer uitreiken voor de betrokken opleidingen.

De K.U.Leuven heeft al officieel gereageerd op het rapport. Zij heeft het gevoel dat de visitatiecommissie eerder op formele dan op inhoudelijke aspecten een onvoldoende heeft toegekend. Voor de master

in de Taalkunde voelt men zich ongelijk behandeld in vergelijking met de Universiteit Antwerpen. De decaan van de faculteit Letteren, Luk Draye, reageert: "We stellen vast dat de opleiding in Antwerpen net hetzelfde vakkenpakket aanbiedt als wij en dat zij op het onderdeel "samenhang" van het programma een voldoende krijgt terwijl wij negatief beoordeeld worden."

Daarnaast is het volgens Draye ook niet de bedoeling dat een visitatie gebruikt wordt om een ander opleidingsmodel voor te schrijven, als er geen probleem blijkt te zijn met de kwaliteit van de bestaande opleiding. "Wij willen geen duplicaat worden van een Nederlandse opleiding." Volgens de visitatie moet de interfacultaire masteropleiding Bedrijfscommunicatie minstens één voltijds aan de opleiding verbonden hoogleraar hebben, maar de betrokken faculteiten vinden dat geen noodzakelijke voorwaarde voor een kwalitatieve opleiding.

DUPLICHAAT

Bij de VLIR wil men liever niet rechtstreeks reageren op de opmerkingen van de K.U.Leuven. De projectbegeleider van de visitatiecommissie, Pieter-Jan Van de Velde: "Elke instelling heeft het recht om zijn opmerkingen te formuleren. Intern gaan we wel na of er werkelijk iets misgegaan zou zijn."

Voor de waarde hun diploma hoeven de studenten en ex-studenten alleszins niet te vrezen. Van de Velde: "Formeel gezien zijn er geen gevolgen verbonden aan een negatieve evaluatie, wettelijk gezien hebben ze dus nog steeds evenveel waarde."

Ook toekomstige werknemers zullen niet veel rekening houden met het visitatierapport denkt Draye: "De bezorgdheden van de visitatie hebben vooral te

maken met een aantal organisatorische aspecten en over onze interne kwaliteitszorg, over de inhoud van de opleiding zelf worden er geen problemen gemaakt."

TWEEJARIGE MASTER

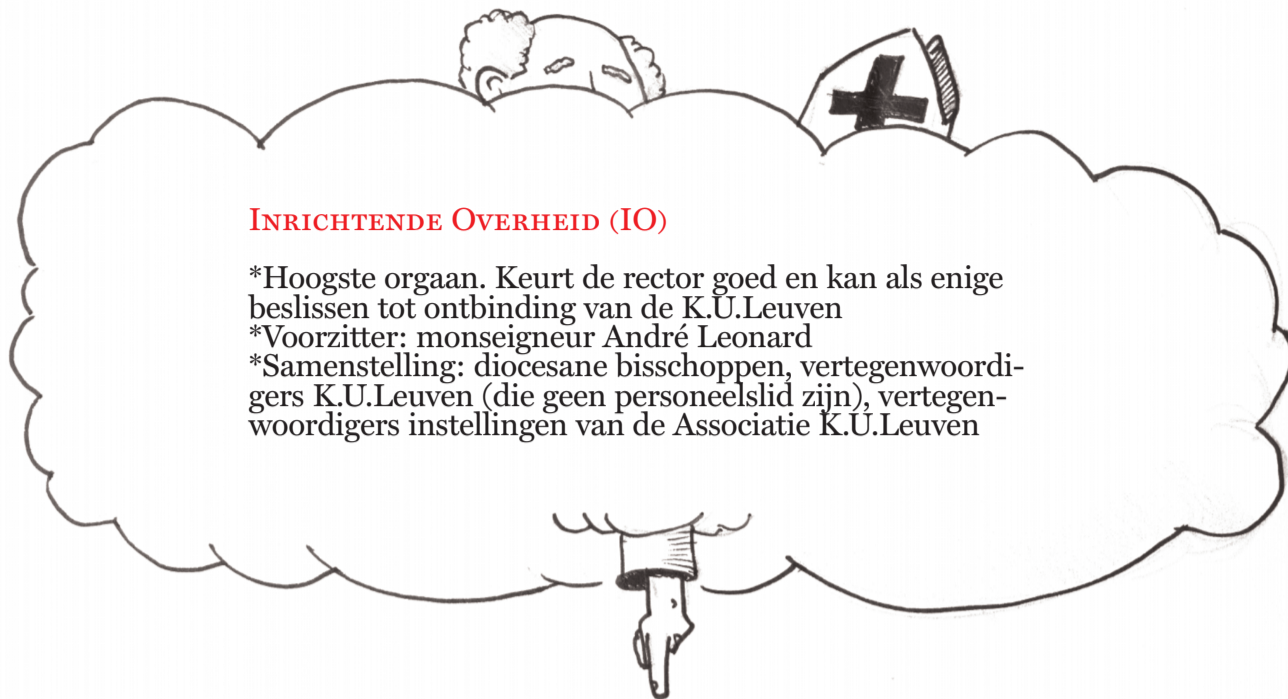
De studenten zelf lijken ook alvast niet onder de indruk. Masterstudent Bedrijfscommunicatie Michaël reageert: "Ik ga akkoord met het feit dat de opleiding een onvoldoende heeft gekregen, maar dan wel om andere redenen dan diegene die de commissie aanhaalt."

Werd K.U.Leuven ongelijk behandeld?

Werk vinden met zijn diploma is volgens Michaël geen probleem: "We zijn een gegeerde richting, ook al bestaan we nog niet zo lang. Vandaag heb ik trouwens net mijn eerste stagedag. Neen, voor mijn job vrees ik niet."

De negatieve evaluatie heeft trouwens geen impact op de plannen van de faculteit Letteren om te evolueren naar een tweejarige master. Draye: "Het gaat hier niet om onze basisopleidingen, bovendien zijn de opmerkingen van de visitatiecommissie vrij vlug remedieerbaar."

Structuur K.U.Leuven

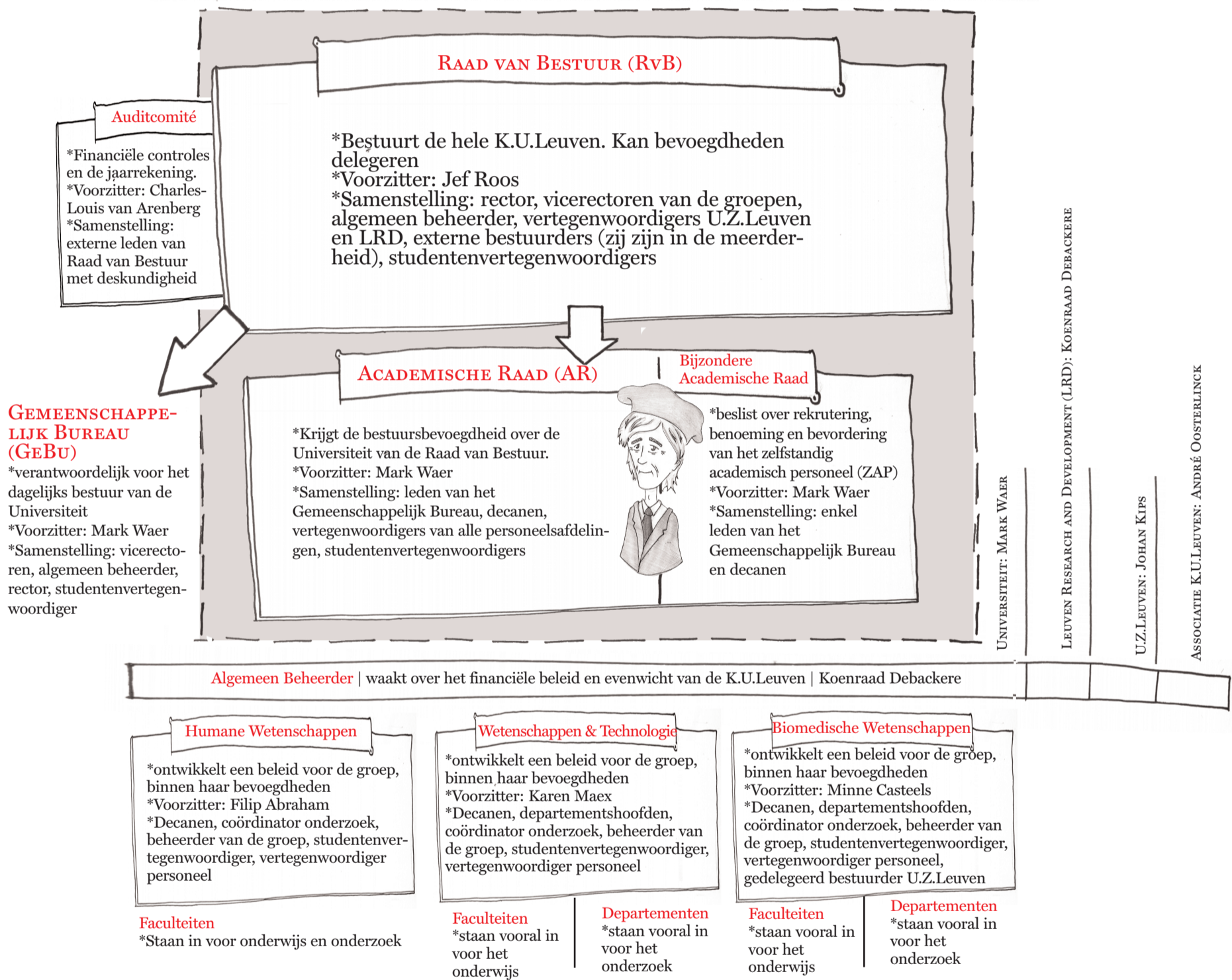

Opmerkingen

*De K.U.Leuven is niet hetzelfde als de Universiteit, naast de universiteit bestaat zij immers ook nog uit het ziekenhuis en Leuven Research and Development (LRD). Of de Associatie deel uitmaakt van de K.U.Leuven, dan wel of de K.U.Leuven deel uitmaakt van de Associatie is niet helemaal duidelijk.

*Faculteiten zijn direct vertegenwoordigd binnen de Academische Raad en binnen het Groepsbestuur. Departementen zijn enkel direct vertegenwoordigd binnen het groepsbestuur.

*Universiteitsraad: voor sommige aangelegenheden zit de Raad van Bestuur samen met de Academische Raad van de Universiteit. Dat is bijvoorbeeld het geval wanneer zij een advies moeten uitbrengen over het profiel van de rector.

Kort onderwijs

HERVORMINGEN
Onderwijsminister Pascal Smet (sp.a) belooft om tegen eind mei de eerste ontwerpteksten van het decreet klaar te hebben voor de hervorming van het hoger onderwijs.

Die hervormingen, die al een tijdje zijn aangekondigd, bestaan vooral uit het integreren van de academische hogeschoolopleidingen in de universiteit. Verder moet er ook wat meer duidelijkheid komen over de positie van het kunstonderwijs, de versoepeling

van het taalregime en de financiering van het hoger onderwijs. De eerste teksten zouden moeten worden goedgekeurd tegen februari 2012. Wij kijken er alvast naar uit.

DIKKE BERTA

De *Standaard* rapporteerde over een wel heel bijzonder examen neurologie aan de K.U.Leuven. De bundel met vragen bestond uit maar liefst 60 bladzijden, eenzijdig gedrukt en in kleur. Naar schatting zouden voor het hele examen een goede 250.000 papieren nodig geweest zijn.

Het was een meerkeuze-examen met zestig vragen. Volgens de opstellers van het examen was het noodzakelijk om een bladzijde per vraag te gebruiken. "Anders zou het

onduidelijk worden." Volgens de decaan van de Faculteit Geneeskunde is er momenteel geen alternatief. Vragen op de computer zouden onhaalbaar zijn om organisatorische en technische redenen. Zolang er geen oplossing is, zullen dus drie bomen moeten blijven sneuvelen voor het examen. Als je alle examenbladen naast elkaar zou spreiden, zou je een oppervlakte van 1.650 vierkante meter krijgen, in de hoogte meet de stapel papier 2,4 meter. Blijkbaar beschikken ze bij Geneeskunde over stevige bureaus.

KEZEN OP DE CAMPUS

Nederlanders vinden de Vlaamse campi steeds aantrekkelijker zo blijkt. Met de bezuinigingsmaatregelen van het kabinet-Rutte in het

voorzicht, zal dat aantal aanzienlijk stijgen. Nu hebben we geen principiële bezwaren tegen onze noorderburen, maar uit een onderzoek blijkt dat het vooral de zwakere studenten zijn die afzakken naar ons land. Ter illustratie, net niet de helft van de Nederlanders hier zet zijn studies stop tijdens de bachelorjaren, voor Belgen ligt dat cijfer op ongeveer een kwart. Aan de K.U.Leuven zitten er een goede 1.204 Keeskoppen, dat is een kleine drie procent van het totaal.

Onderwijsminister Pascal Smet lijkt alvast niet onder de indruk. Die zegt op de hoogte te zijn van de situatie en belooft te zullen kijken hoe ze moeten ingrijpen wanneer het uit de hand loopt.

KLAAGMUUR

Niet tevreden over uw cijfers? Klaag het aan! Naar schatting veertig percent van de studenten die voor de Raad voor examenbetwisting verschijnen, krijgt gelijk. Klein detail: gelijk krijgen van de Raad wil niet zeggen dat je geslaagd bent voor je examen, het wil enkel zeggen dat de onderwijsinstelling nog eens zal moeten oordelen over hetzelfde examen.

Niet alleen het percentage van studenten die gelijk krijgen zit in de lift, ook de hele procedure van klagen lijkt aantrekkelijker geworden. In 2010 waren er 142 klagers en dat is tien percent meer dan in het jaar daarvoor.

(RB) |

Claudio Magris | “Europa is onze enige toekomst”

Claudio Magris is een kersverse eredoctor van de K.U.Leuven. Deze Italiaanse schrijver is ook hoogleraar Duitse literatuur. Hij mengt zich daarnaast geregeld in het maatschappelijke debat. Wij vroegen hem naar zijn visie op de samenleving, Europa, de academische wereld en literatuur.

PIETER-JAN HERMAN & GIJS VAN DEN BROECK |

Veto: *U zegt vaak dat u in deze tijden een verlies van eenheid en van zekerheden ziet. Is de moderne mens reddeloos verloren?*

Claudio Magris: «Ik verkondig absoluut geen apocalyps. De moderne tijd is juist een fantastische periode,

antwoord op de hedendaagse fragmentatie?

Magris: «Geen enkele staat kan ons gevoel van fragmentatie genezen. Die fragmentatie is een spirituele, culturele crisis. We mogen niet beweren dat politiek een onmiddellijke oplossing is voor existentiële en metafysische problemen, dat pretenderen enkel totalitaire ideolo-

plinaire seminaries voor fysici, wetenschappers, schrijvers, historici. Op een gegeven moment bleven mijn studenten weg. Toen ik hen later vroeg waarom ze niet meer kwamen, antwoordden ze: omdat we er geen studiepunten voor krijgen.»

«Dat idee heeft de mogelijkheid weggenomen om rond te dwalen, om tijd te verliezen. Mijn wandeling door Leuven daarstraks heeft mij misschien wel een idee gegeven waar binnen een jaar een artikel uit voortkomt, dat bedoel ik met de echte investering. Maar ik kan niet zeggen: ik heb een wandeling door Leuven gemaakt, geef mij een punt. De universiteiten moeten zich moderniseren, maar niet het oude patrimonium weggooien.»

Veto: *Bent u voorstander van een meer humanistische vorm van onderwijs?*

Magris: «Ja, niet wat de materie betreft, maar wat de manier om ermee om te gaan betreft. Ik heb altijd graag gestudeerd, maar tegelijkertijd deed ik niets anders dan lachen, mopjes maken en de professoren nadoen. Ik heb geleerd te lachen met wat ik respecteerde, en te respecteren waar ik mee lachte, en dat is het echte humanistische patrimonium. Ik zie een teveel, niet aan ernst, maar aan ernstigdoenerij.»

Veto: *U schrijft romans, maar bent tegelijk literatuurwetenschapper. Zijn het creatieve en het analytische te verzoenen?*

Magris: «Daar heb je een punt. Het lezen en bestuderen van grote literatuur helpt bij het schrijven, maar ontmoedigt ook. Ik zeg steeds half grappend dat ik graag op café schrijf omdat ik thuis zoveel boeken voor mij heb staan. Die doen mij lezen, niet schrijven.»

«Het analytische en het creatieve komen voor op aparte momenten, maar er is niets contradictoerisch. Elke bezigheid vereist een zekere autonomie, maar dat houdt niets schizofreens in. Soms heb ik meer analytische interes-

CHRISTIAAN FRANZ

ses, en dan heb ik 's avonds zin om over Oblomov te praten. De volgende dag wil ik een episch

Veto: *Welk citaat uit de Europese literatuur karakteriseert u het best?*

“Men heeft de betekenis verloren van wat een universiteit moet zijn”

verhaal vertellen, of word ik melancholisch bij het vallen van de avond en schrijf ik iets. Schrijven is iets spontaans, je hebt het niet te willen.»

Magris: «Sancho Panza (*de sidekick van Don Quichote, red.*) zegt: “Mensen worden geboren zoals God hen heeft gemaakt, soms ook een beetje slechter.”»

“Ik lach met wat ik respecteer en ik respecteer waar ik mee lach”

niet enkel op materieel, maar ook op cultureel vlak. De postmoderne mens meent alle grote nog onopgeloste vragen te hebben opgeborgen, maar voor mij is hij niet verloren. Het is wel zijn taak om kritiek te uiten op de dingen die vandaag de dag niet goed gaan, we moeten steeds polemisch zijn tegenover onze tijd, al wil dat niet zeggen dat we nostalgisch moeten zijn.»

Veto: *Is Europa een goed antwoord op de vele vragen van onze tijd?*

Magris: «Het is het enige mogelijke antwoord. Het is niet meer mogelijk om in nationale termen te denken. Een ramp die Italië of België treft, raakt ook rechtstreeks Duitsland. Zo is bijvoorbeeld het grote probleem van migratie een Europees probleem: het is ridicul om in verschillende landen verschillende oplossingen te hebben. Uiteraard maakt Europa nu een moment door van grote zwakte, zowel op economisch, politiek als cultureel vlak. Ik ben zeer pessimistisch voor de nabije toekomst, maar ik geloof dat Europa onze enige toekomst is.»

Veto: *Is een Europese staat ook het*

giefen. Die geloven dat een perfecte staat niet alleen geluk voor haar volk, maar ook de zin van het leven brengt. Het is duidelijk dat ook in de beste staat iedereen alleen staat, met gelukkige of ongelukkige liefdes, met onzekerheden.»

LITERATUUR & STUDIE

Veto: *Wat is volgens u de rol van de academische wereld in de Europese gemeenschap?*

Magris: «Men heeft de betekenis verloren van wat een universiteit moet zijn. Onderwijs wordt pure economie. Ik geef een voorbeeld: de studiepunten, een zeer rechtvaardige zaak, maar soms ook een ramp. Dat systeem is exact het tegenovergestelde van wat het zou moeten zijn. Het wekt de indruk dat men onmiddellijk beloofd dient te worden voor wat men doet.»

«Wat ik nu verdien door voor kranten te schrijven, heb ik mede te danken aan wat ik in heel mijn leven heb gelezen. Dat is dus een echte investering geweest, net omdat ik het niet deed om te investeren. Ik gaf ooit enkele interdisci-

DIY (1) | Ons eigen eredoctoraat

In Do It Yourself, trekt Veto elke week op onderzoek om ons en uw leven te verbeteren. Twee weken geleden reikte de K.U.Leuven haar jaarlijkse eredoctoraten uit. Een handvol mensen kreeg een papiertje om boven hun bed te hangen en voor het slapengaan te bewonderen. Wij vroegen ons af wat we moeten doen om op een dag ook zelf zo'n A4-blad aan onze muur te spijkeren. Een analyse van het ras der doctores honoris causa.

HERLINDE HIELE |

Onze universiteit geeft jaarlijks een eredoctoraat aan “personen met bijzondere verdiensten op wetenschappelijk, maatschappelijk of cultureel vlak”. Studentenvertegenwoordiger Thomas In't Veld, promotor van Maria

verwacht dat de kandidaat een uitmuntende reputatie geniet binnen zijn of haar domein.” Punt één: uitmunten.

Goed. Stel dat we daarin slagen. Wat zijn dan onze kansen? Een analyse van de eredoctoraten die het voorbije decennium aan onze universiteit werden uitgereikt, leert dat —

“Wie niet voor de wetenschap in de wieg is gelegd, kan helpen timmeren aan de weg naar de wereldvrede”

Novak, die dit jaar met een eredoctoraat naar huis mocht, weet dat er voor de selectie niet echt vaste regels zijn, “al wordt er natuurlijk

jammer voor ons — slechts zeven van de vijfenveertig eredoctoren vrouwen waren. Goed voor een schamele 15,5%. Gemiddeld waren

de gelauwerden 58,8 jaar oud. Mannen waren met gemiddeld 59,6 jaar op de teller iets ouder dan de vrouwen, die gemiddeld 54,7 lentes jong waren. De Britten en Italianen voeren de lijst aan met telkens zes *doctores honoris causa*. Gelukkig doen de Belgen doen het ook niet slecht en delen ze samen met de Amerikanen de tweede plaats met elk vijf eredoctoren. Punt twee: een oude man worden.

PRINS

Tot zover de statistieken. Wat met de inhoud? Er zijn grosso modo twee categorieën. De eerste is die van de harde wetenschap. Nobele mannen en vrouwen worden beloofd voor het slijten van de mooiste jaren van hun leven in een laboratorium. Op die manier dragen ze immers bij tot een verruiming van de wetenschap en een verbetering van de wereld.

De tweede categorie moet het eerder hebben van het minder puur wetenschappelijke werk. Hier vinden we schrijvers, regisseurs, muzikanten en zelfs een enkele prins terug. Niets bekroning van de verruiming der wetenschap voor hen. De meesten worden beloofd voor hun sociale bewogenheid. IJveren voor mensenrechten, de oplossing van het Palestijns-Israëliëse conflict of desnoods zelfs

de algehele wereldvrede. Handige tips voor wie niet voor de zuivere wetenschap in de wieg gelegd is maar toch graag nog kans maken op roem en respect van onze alma mater. Punt drie: de wereld verbeteren.

POST MORTEM

Als we de titel *doctor honoris causa* willen toevoegen aan ons curriculum, hopen we dus dat de afgelopen examenperiode alvast enkele uitmuntende resultaten opleverde. Vervolgens moeten we een man worden, wachten tot we oud zijn en dan helpen timmeren aan de lange weg naar wereldvrede. Als het een troost kan zijn: eenmaal de titel binnen is, kunnen ze hem niet meer afnemen. Thomas In't Veld verduidelijkt: “De titel krijg je voor het leven. Ik geloof niet dat er precedenteren zijn dat men ooit al iemand de titel heeft afgenomen.”

Wij ontdekten dat de Universiteit van Nice in 1990 probeerde een eredoctoraat ongedaan te maken. Het werd een maat voor niets. Nicolae Ceausescu, in 1975 gelauwerd als “opstandige zoon van het communisme”, maar later eerder bekend als meedogenloos dictator, mag zijn papiertje ook post mortem behouden. Eredoctor ben je tot in de eeuwen der eeuwen.

Toelage voor wie Leuven in de kijker zet

Het kwam ons ter ore dat projecten die inspelen op het toeristische beleid van de stad Leuven, mogen rekenen op een subsidie die kan oplopen tot maar liefst 5.000 euro ofwel maximaal 60 % van de totale uitgaven voor het project.

THOMAS CLIQUET |

De drie pijlers van het beleid zijn "kennis, innovatie en creatie", "bier en smaak" en "religieus-historisch patrimonium en kunst". Organisaties moeten voor hun evenement dus de link leggen met een van die speerpunten en hun

mum van 5.000 euro worden afgeweken indien de grootte en de uitstraling van het project dat verantwoordt.

Projecten die in aanmerking willen komen, moeten natuurlijk in Leuven georganiseerd worden, maar mogen zich niet enkel richten op mensen van Leuven zelf, ze moeten

"Leuven, uw bierstad"

broodje is gebakken.

Er zijn uiteraard voorwaarden aan verbonden. Zo mag slechts één aanvraag per organisatie per jaar ingediend worden en worden sommige kosten niet in aanmerking genomen voor subsidies, zoals catering, infrastructuurwerken, uitgaven eigen aan de werking van de organisatie en kosten die geen duidelijke link hebben met het ingediende project. Als de organisatie al steun krijgt van andere stadsdiensten, maakt hij geen kans op een impulsstoeilage van de toeristische dienst. Wel kan er van het maxi-

oek bedoeld zijn voor mensen van buiten Leuven. Het project moet openstaan voor iedereen — eventueel tegen betaling — en mag geen commerciële doeleinden nastreven.

SACRED

Als aan al die voorwaarden voldaan is, kan er een aanvraag ingediend worden bij de commissie burgerzaken, feestelijkheden en toerisme, die een advies geeft aan het College van Burgemeester en Schepenen. Op basis daarvan wordt de beslissing genomen.

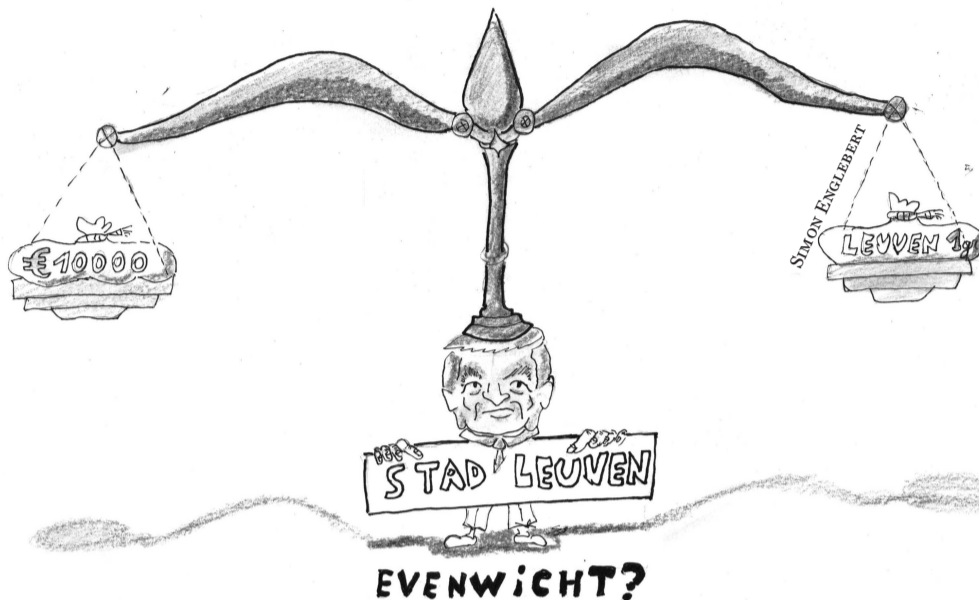
Wij staken ons licht op bij schepenen van Financiën,

Burgerzaken, Monumentenzorg, Feestelijkheden en Toerisme Dirk Vansina (CD&V). Hij vertelt ons dat er nog geen concrete projecten zijn, aangezien het om een nieuw plan gaat om het toerisme in Leuven te bevorderen. "Het stadsbestuur wil verenigingen stimuleren die onze stad toeristisch

promoten op basis van de 3 pijlers. Zo organiseert de vzw Sacred Places momenteel al aantrekkelijke activiteiten — tentoonstellingen en dans voorstellingen — in de Sint-Michielskerk en promoten ze ons historisch-religieus patrimonium.

Een ander voorbeeld zijn de

Leuvense Biertherapeuten. Met hen zouden we een groot bierevenement op poten kunnen zetten om Leuven toeristisch nog meer als bierstad op de kaart te zetten. Via het toelagereglement kunnen dergelijke organisaties financieel gestimuleerd worden. Op die manier betrekken we hen bij ons toeristisch beleid."

De balk van Beel | Jonge gezinnen verankeren

Begin februari kondigde de stad Leuven nieuwe bouwplannen aan. De industriële sites aan de vaart moeten plaats maken voor de autovrije stadswijk Tweewaters. In dit tweestromenland tussen Dijle en Vaart zal tegen maart 2013 als eerste de Balk van Beel verrijzen.

GEERT JANSSEN |

Dit wooncomplex, conform de wetten van de logica gedoopt naar zijn ontwerper Stéphane Beel, zal bestaan uit 101 appartementen van verschillende grootte. De vraagprijzen variëren tussen 150.000 en 400.000 euro. Daar staat tegenover dat de Balk zal bestaan uit lage-energieappartementen. Door extra te investeren in isolatie zal er bespaard worden op

de energiekosten.

Het goede nieuws is dat de projectontwikkelaar Ertzberg in samenwerking met de stad Leuven en het Autonoom Gemeentebestuur Stadsontwikkeling Leuven tien appartementen van de Balk aan een lagere prijs verkoopt. De bedoeling van de Leuvense stadswoningen is te voorkomen dat jonge gezinnen Leuven verruilen voor het platteland waar het goedkoper wonen is.

"De stad wordt weer aantrekkelijker"

BEWONEN

Schepenen van Wonen, Vastgoed, Economie en Werk Jaak Brepoels (sp.a), : "Veel studenten blijven na hun studies een tijdje in Leuven hangen. Eens zij een relatie, kinderen en duurzaam werk hebben, volstaat een klein appartementje niet meer. Zij hebben een grotere woning nodig. Dat is onbetaalbaar in het centrum. We willen jonge mensen verankeren in Leuven. Vandaar de Balk, maar ook de Centrale Werkplaats in Kessel-Lo waar een soortgelijk project loopt."

"De appartementen in de Balk zijn goedkoper, maar niet spotgoedkoop. Het zijn geen sociale woningen. Wij leggen ook voorwaarden op aan de kopers in verband met hun inkomen. Bovendien zijn zij ook verplicht het appartement twintig jaar te bewonen."

BAKSTEEN

Voor enige achtergrond bij het fenomeen van stadsvlucht belden we met professor Chris Kesteloot, verbonden aan het Geo-Instituut van de K.U.Leuven. Kesteloot: "Tijdens de Industriële Revolutie kreeg de stad een negatief imago door sociale wantoestanden, criminaliteit en epidemieën. Daaruit ontstond het ideaalbeeld van wonen op het platteland. Tijdens het interbellum werden daarom voor arbeiders tuinvijken gebouwd die twee à drie kilometer buiten de stad liggen. Dat fenomeen nam na de Tweede Wereldoorlog een hoge vlucht door de economische groei: suburbanisatie. Het verwerven van eigendom werd toen ook aangemoedigd door de overheid. Daar ontsprong het discours rond de baksteen in de buik."

"Eind jaren tachtig ontstond een tegenbeweging, waarin ook het Tweewatersproject te kaderen valt. Jonge mensen willen zich flexibeler opstellen. Zowel in hun professionele leven — want het is onwaarschijnlijk dat je de rest van je leven voor één werkgever werkt — als in hun privéleven, want door echtscheidingen en latrelaties is het klassieke gezinspatroon onder druk komen te staan. Daardoor willen jonge mensen zich niet meer vastpinnen buiten de stad. De stad wordt weer aantrekkelijker dankzij flexibele woonvormen: huren in plaats van kopen, flexibelere werkvormen en een groter cultureel aanbod. Vooral hoogopgeleiden willen deel uitmaken van het leven in de stad. Dat proces noemen we gentrificatie."

BUURTWINKEL

Kesteloot: "Vanuit het standpunt van de stad is dat positief. Want wie in de stad werkt, maar er niet woont, gebruikt de stad, maar betaalt er geen belastingen voor. Die kwestie zien we ook terug bij de communautaire discussies over Brussel."

"Problemen ontstaan wanneer het aantrekken van hogeropgeleide — en dus rijkere — bewoners de armere bewoners verdrukt. Woonprijzen zullen stijgen, maar ook de leefkosten. Detailhandels zullen inspelen op de koopkracht van de rijkere bevolking. Kleine buurtwinkeltjes zullen vervangen worden door winkels van een hoger niveau, uit een hogere prijsklasse. Een stad die dat aanmoedigt voert in feite een asociaal beleid met een sociaal etiket erop."

Microkredieten | Geheel is meer dan som van delen

Er zijn drie soorten studenten. Zij die reeds weten wat microkrediet is, zij die dat niet willen weten en zij die het niet kennen, maar wel geïnteresseerd zijn. De eerste groep moet niet blijven en de tweede mag het afbollen. Voor de derde groep volgt een korte schets in duidelijke taal. Zo leert u op aangename wijze nog wat economie bij.

MICHAËL CLOOTS |

Het concept microkrediet is eigenlijk verrassend eenvoudig. Als je een lening voor je huis wilt, stap je naar een bank. Maar die heeft wel onderpand nodig. Want als je opeens je lening erdoor draait en die niet meer kunt terugbetalen, dan lijden zij verlies. Hoe groter de lening, hoe groter het onderpand. Het omgekeerde is ook waar: hoe kleiner het onderpand, hoe kleiner het te lenen bedrag. En daarmee zijn we bij microkredieten aanbeld.

Stel, je hebt je studentenjobfortuin verbrast op de Oude Markt, de dorpskroeg of uw fakbar. Of alle drie. Dan is het voordelig om je

den kredietgroepen gevormd op basis van zelfselectie. Leners kennen en vertrouwen elkaar al voor ze een lening aanvragen. Dat vertrouwen is cruciaal, want je moet zeker zijn dat er geen rotte appels in je groep zitten die niet terugbetalen, want daar draai je zelf voor op." Omdat het risico op wanbetaling voor de bank nog steeds hoog blijft, blijft het gevaar dat de armsten nog steeds uit de boot vallen. In België bestaan daarom enkele instituten die ook aan individuen microkredieten uitbetalen, zoals Hefboom in Vlaanderen en Brussel, en Crédal in Wallonië.

Dat microkrediet nuttig is, mag duidelijk zijn. Maar hoe vaak wordt het hier in West-

“Het concept microkrediet wordt in Ethiopië gefaciliteerd door de sociale cultuur”

te verenigen met een tiental andere landlopers en samen een lening aan te vragen. Als de hele groep garant staat voor elkaar zal je procentueel meer krijgen dan als je alleen zou zijn. Je zal dus een grotere lening vastkrijgen. Voor de gestaltpsychologen onder u: het geheel is meer dan de som van de delen. Dat noemt men microkredieten.

ROTTE APPELS

Dit systeem van solidariteit is even geniaal als simpel en het wordt vaak gebruikt in de derde wereld. Logisch, als de meerderheid van de bevolking onder de armoedegrens leeft. Maar het systeem heeft nu ook zijn weg gevonden naar Europa. Hoog tijd om het fenomeen eens van dichterbij te bekijken.

Laura Taminau volgde de master na master *Conflict and Development* in Gent en schreef haar masterproef over mobilisatie van besparingen in de context van microfinanciering. Ze verbleef voor haar onderzoek ook een maand in Ethiopië. “Microkredieten zijn heel belangrijk, want arme mensen hebben geen onderpand en kunnen dus niet uit het dal geraken. Microkredieten kunnen dan soelaas brengen,” zegt Taminau. “De groepssolidariteit functioneert dan als onderpand. De onderlinge sociale controle moet een garantie bieden voor de terugbetaling van de lening. Vaak wor-

Europa gebruikt? Volgens *Gazet van Antwerpen* kregen in 2009 slechts 557 Belgen een microkrediet. Dat cijfer ligt wel 69% hoger dan in het jaar ervoor. Crédal kreeg in 2009 meer dan 1.000 aanvragen voor beroepsdoelinden en keurde er maar 58 goed. In Vlaanderen kreeg Hefboom slechts 267 aanvragen en ze keurde er 26 goed. Het opmerkelijke verschil in gebruik van microkredieten tussen de derde wereld en het Westen, alsook Wallonië en Vlaanderen, lijkt te groot om louter aan welvaart, bekendheid of aantal inwoners te liggen. Dat brengt ons bij de vraag naar de invloed van cultuur in de populariteit van microkredieten.

ROTTE BOONTJES

“In Ethiopië zijn dergelijke informele organisaties veel frequenter aanwezig. Het concept microkrediet wordt daar gefaciliteerd door de sociale cultuur,” verduidelijkt Taminau. Anders gezegd: de solidariteit die nodig is om een dergelijk gemeenschappelijk financieel project op te zetten is daar veel meer aanwezig in vergelijking met onze westerse maatschappij. Het is geen geheim dat het Westen individualistischer is. Wij hebben van kindsbeen af geleerd onze eigen boontjes te doppen. Zou onze cultuur de inburgering van microkrediet tegenhouden en zodoende een vicieuze cirkel van ar-

Maria Nowak (75) speelde een belangrijke rol in de ontwikkeling van de microkredieten. Daarvoor ontving zij onlangs een eredoctoraat van de K.U.Leuven.

moede in stand houden? “Het is moeilijk te vergelijken,” waarschuwt Taminau. “Wat men in Ethiopië krijgt als microkrediet is eigenlijk al een groter bedrag dan ze ooit elders hadden kunnen krijgen. Of hetzelfde over een westerse boer gezegd kan worden, is niet zeker.”

Of onze individualistische levensstijl werkelijk de toename van microkredieten in

de weg staat of niet, is dus moeilijk te zeggen. Correlatie is immers geen causaliteit. Wat wel duidelijk is, is dat het geen kwaad kan eens een voorbeeld te nemen aan de mentaliteit van meer collectivistisch regio's en vaker samen boontjes te doppen. “Verandering van spijs doet eten,” zei mijn grootmoeder zaliger altijd.

Studentenstemrecht | Uw stem is waar uw Stella staat

Enkele weken geleden kwam de discussie op gang. “Door toekenning van stemrecht zou het voor universiteiten mogelijk worden om te participeren in het stedelijk beleid,” stelde Louis Tobback (sp.a). Getouwtrek om de student zal bepalen waar die woont en ook gaat stemmen.

LAURENS CERULUS |

Burgemeester Tobback kaartte op een nieuwjaarsreceptie voor de Leuvense Kamer van Koophandel aan of studenten moeten kunnen stemmen in hun studentenstad. Volgens Tobback staan studenten vandaag de dag meer op eigen benen. “De wil om zich in te schrijven als burger van zijn studentenstad zal groter worden,” stelt hij. Kiesplicht is in dat geval een logisch gevolg. Waar stuurt men de student dan naartoe om te stemmen?

1) STEMMEN IN LEUVEN

Voor kiesplicht in de stad van stu-

die, is een inschrijving in de volksregisters noodzakelijk. “De meerderheid van de studenten is echter meer verbonden met de thuisgemeente dan met Leuven,” stelt Paul Vanorshoven, decaan van de Faculteit Rechtsgeleerdheid. Bovendien zijn er meerdere praktische bezwaren, vooral dan het verlies van kinderbijslag voor ouders.

Er zou echter een mogelijkheid zijn om zich als individuele student te domiciliëren in Leuven. “Die geldt voor een student die meer verbonden is met de studentenstad dan met het thuisfront,” zegt Vanorshoven. “Klopt niet,” repliceert Tobback. “De wet schrijft voor dat elke student zijn

hoofdverblijfplaats moet behouden, tenzij je bijvoorbeeld om huiselijke problemen op jezelf woont. Wat ik voorstel, is de mogelijkheid te scheppen om zich te kunnen inschrijven in Leuven. Zij die werkelijk deel uitmaken van de Leuvense gemeenschap, kunnen dan mee bepalen wat er hier gebeurt,” aldus Tobback. Al zou de gemiddelde student dus willen stemmen in Leuven, dan mag hij dat momenteel niet.

2) DAN MAAR INSpraak

Ook al krijgt de student geen direct stemrecht in zijn studentenstad, de 45.000 studenten in Leuven kunnen gerust bijdragen aan het beleid waar ze direct door beïnvloed worden. “De studentenvertegenwoordiging kan bijvoorbeeld een deal maken met de stad, opdat er naar hen geluisterd wordt. Een systeem van tweede le-

zing is bijvoorbeeld mogelijk, waardoor de studenten hun mening kunnen doorgeven aan de gemeenteraad,” oppert Vanorshoven. “Maar op het einde van de rit ligt het laatste woord altijd bij de Leuvense kiezers.”

Waar stuurt men studenten naartoe om te stemmen?

“Er bestaat een schepen van Studentenzaken en er zijn overlegorganen. Maar dat overleg zal niet bepalen wat de prioriteiten zijn in Leuven,” stelt Tobback.

3) STEMMEN OP AFSTAND

Maar echte *pain in the ass* is volgens sommigen dat studenten zich bij de meeste verkiezingen in volle examenperiode van hun kot naar

huis moeten reppen om een bolletje in te kleuren. “Dit is in feite gemakkelijk op te lossen,” stelt Vanorshoven gerust. “Men kan voor alles wat niet gemeenteraadsverkiezingen te maken heeft, per brief stemmen of de bestaande

volmacht gebruiken. Als Mozes niet naar de berg gaat, brengt men de berg naar Mozes.”

De kernvraag blijft echter hangen: wat met de 45.000 studenten in Leuven? Woont de student in zijn studentenstad, of valt hij onder het huiselijk dak? Zijn thuis is waar zijn Stella staat. Misschien beslist hij binnenkort zelf waar dat dan is.

Trendwolves

“Ontstaan door errors”

Twilight, flippo's, Pokémon, jumpen. We hebben trends zien komen en trends zien gaan. We've survived them all. Hoe weten we wat een trend is? Hoe ontstaan ze? Waarmee zullen we in de nabije toekomst nog geconfronteerd worden? Wij vroegen het aan Tom Palmaerts van het Gentse onderzoeksbureau Trendwolves.

FRANK PIETERMAAT & PIETER HAECK |

Veto: Hoe herkennen we een trend?

Tom Palmaerts: «Er zijn verschillende niveaus. Je hebt de macrotrends: trends die tien, twintig, dertig jaar duren. Denk daar bijvoorbeeld aan vergrijzing van de bevolking of de globalisering. Die beïnvloeden ons dagelijkse leven en iedereen kent ze ook op een of andere manier. Daarnaast heb je het microniveau: heel kleine fenomenen. Dat zijn vaak zaken die je op de markt ziet, bij consumenten en komen vaak op gang door trendsetters. Eigenlijk zijn het heel kleine zaken die je dan binnen de grotere trends kan plaatsen. Een trend is dan het samenvoegen van allerlei kleine dingen om een verhaal te vormen.»

Veto: Kan jullie werk ook zelf trends in gang zetten?

Palmaerts: «Zoveel macht hebben we niet. Het is wel zo dat je natuurlijk bepaalde zaken wat naar voren kunt schuiven. Zo kun je bedrijven helpen na te denken over hoe ze het best omgaan met opkomende trends om ze succesvol in te zetten binnen het bedrijf. Je kan een trend wel een beetje mee triggeren maar uiteindelijk vertrekt het vanuit de consument.»

Veto: Gaat het gedrag van jongeren zich niet aanpassen aan wat als trend wordt voorgesteld?

Palmaerts: «Ik denk het niet. Binnen ons werk gebruik je wel een bepaalde agenda. Je probeert mensen bepaalde zaken duidelijk te maken en probeert hen te inspireren om bepaalde pistes te bewandelen. Ik probeer dus wel een beetje te beïnvloeden, maar dat betekent niet dat ik trends kan creëren. Het draait meer om mensen in een bepaalde richting proberen te sturen.»

COOL KIDS

Veto: Wie zijn anno 2011 de echte trendsetters?

Palmaerts: «Je hebt niet echt mensen die trendsetter tout court zijn. Je hebt mensen die in bepaalde niches

heel gepassioneerd met iets bezig zijn. Hij spreekt heel veel mensen aan en zet hen in gang. Hij is de cool kid die binnen een bepaald segment opereert.»

Veto: En hoe herken je die dan?

Palmaerts: «Goh, eigenlijk moet je je

een hip dansje maar dat is slechts deel van de trend.»

NETWERK

Veto: Zijn er tips 'n tricks om zelf een trend in gang te zetten?

Palmaerts: «Je moet vooral een goed

“Om een trend op te starten moet je keihard op je bek durven te gaan”

fundamenteel de vraag stellen: wat is cool? Cool heeft een aantal regels. Een daarvan luidt dat als je zegt dat iets cool is, het eigenlijk al niet meer cool is. Daardoor wordt het heel lastig om daarover te spreken, zeker en vast als je zelf niet cool bent. Dus ofwel herken je zelf die patronen van dat cool zijn ofwel ben je *supertrendy*.»

Veto: Kunnen jullie voorspellen wat de trends van 2011 zullen worden?

Palmaerts: «Niet echt, maar wij pomen wel een aantal trends. Typisch aan de media is dat men op het einde van het jaar bekijkt wat ons het volgende jaar te wachten staat en wat hip wordt. Maar zo werkt het niet. Zulke zaken evolueren. Aangezien we vaak gecontacteerd worden door de media, gebeurt het ook dat ik trends te weten kom van journalisten.»

Veto: In hoeverre is het trendwatchen veranderd door de komst van de sociale media?

Palmaerts: «Enorm. Trends worden vluchtiger door de globalisering van de maatschappij en sociale media hebben daartoe bijgedragen. Alles versnelt en blijft versnellen. Het hangt ook van trend tot trend af om zich te kunnen blijven manifesteren.»

«Hier is het echter ook van belang om het verschil tussen een hype en een trend naar voren te brengen. Een hype is bijvoorbeeld een cool kledingstuk of

netwerker zijn. Mensen die bepaalde zaken in gang zetten hebben sowieso een netwerk rondom zich nodig. Veel van die mensen zitten ook al aan hun twintigste of dertigste poging. Het grootste probleem is dat men vaak alles zeer strikt geregeld wil zien, terwijl je gewoon moet proberen en keihard op uwen bek moet durven gaan totdat je het moment bereikt waarop het lukt.»

«Zulke voorbeelden vind je vaak in de muziek. Daarin zijn heel wat zaken ontstaan door errors. Een van de bekendste daarin is new beat, onze Belgische trots. Dat ontstond toen een dj, Marc Grouls, een plaat draaide op het verkeerde toerenaantal waardoor hij vertraging creëerde. Dan zie je ineens alle dj's vol verbaazing kijken. Toch namen ze dat traag draaien over en vond het ook ingang bij een breed publiek.»

«Je hebt sowieso ook een kantelmoment nodig. Een breder publiek dat geïnteresseerd raakt in wat jij aan het doen bent. Dat omkantelingsmoment dat werkelijk alles zijn: een filmpje op YouTube, een reportage op televisie. Een trend is vaak al lang bezig, kent dan dat omkantelingsmoment en dan zie je het daarna verder groeien. Uiteindelijk dooft de trend uit, maar er zal altijd wel iets van over blijven.»

Uit in Leuven Quo vadis?

Een gedachte-experiment: op een doordeweekse avond in Leuven heeft u plots te veel tijd om handen. Die avond vindt er geen enkele fuifplaats en alle fakbars zijn gesloten. Wat nu gezongen?

ELS DEHAEN |

Uw door alcohol geïntoxiceerde brein weet het mogelijk niet meer, maar er zijn nog tal van activiteiten in het Leuvense naast het café- of fuifbezoek. Een — verre van exhaustieve — bloemlezing.

Om de overgang niet al te bruusk te maken, is een eerste tip een bezoek aan de Stella Artoisbrouwerij. Met minimum 14 en maximaal 24 confraters (en tegen betaling) is het zelfs mogelijk een geleid bezoek te krijgen door brouwzaal en filtermachines. Ja, er is mogelijkheid tot degustatie achteraf, maar dat is wel na het verhaal van zes eeuwen biergeschiedenis.

Voor hipsters van alle niveaus

Voor de sportievelingen die hun weg vinden naar de schaatsbaan van Haasrode is er elke vrijdag de mogelijkheid tot discoschaatsen. Discoschaatsen is schaatsen op discomuziek en met felle lichtjes. Discoschaatsen is retro. Discoschaatsen maakt dat de jaren '70 nooit helemaal zullen verdwijnen. Discoschaatsen is zoals discozwemmen, maar dan kouder.

Evenzo zijn snooker, bowlen en poolen zoals sporten, maar dan zonder overdadig bewegen. Soortgelijk is waterpijp zoals roken, maar dan slechter voor de gezondheid. Ook wanneer je die vrijetijdsbestedingen genegen bent, zijn de mogelijkheden in Leuven legio.

SPELEN

Liefhebbers van het betere gezelschapsspel kunnen elke tweede vrijdag van de maand afzakken naar het Speelcafé in de Bar del Sol. Speelgoedspécialzaak Mertens voorziet dat café in de Schapenstraat voor die gelegenheid van een veertigtal spelletjes. Spelregels worden met liefde verduidelijkt, inschrijven is niet nodig, deelnemen is gratis en mag in groep of alleen. Wij kunnen alvast Take 10, Perudo of Kolonisten van Catan aanbevelen.

Roken maar dan slechter

Fan van games genre *World of Warcraft* en *Magic, the Gathering*, maar helaas alleen maar bevriend met mensen met een leven? Zoek gelijkgezinden op de gratis spelavonden georganiseerd door de Spelfanaat. Je kan er terecht van dinsdag tot vrijdag, telkens van 19 tot 22 uur en woensdag zelfs al vanaf 13 uur.

HIP HOP

Voor de cool kids onder ons is er elke donderdagavond Hip Hop Café te Vleugel F. Om 19 uur wordt de avond ingezet met breakdance en om 2 uur volgt een cafémoment met hiphop-dj's en mc's. Ook hier is de toegang gratis en werkt men zonder inschrijving. Vleugel F opent zijn deuren voor hipsters van alle niveaus.

Gebruikten we te veel moeilijke Engelse woorden in de paragraaf hierboven? Dan zijn de *Conversation Groups* van Pangaea misschien iets voor jou. Voor een luttele 15 euro converseert u tien weken in het Engels, Nederlands, Duits, Frans, Italiaans of Spaans. De nieuwe lessenreeks start op 21 februari. *Muy caliente!*

Een laatste poging: u weet écht niet meer wat met je vrije tijd aan te vangen, u hebt vage ambities in de journalistiek en u bent niet afkerig van een kaartspel op zijn tijd? 's-Meiersstraat 5, eerste verdieping: wij wachten. Harten is troef.

Diepenbeekse studenten uit hun tent gelokt

Vandaag betogen in Diepenbeek studenten en personeelsleden van de Universiteit Hasselt. De aanleiding is een uiterst kafkaësk conflict met de gemeenteraad rond overlast bij fuiven. Wat ons betreft is het al kafkaësk genoeg dat de UHasselt in Diepenbeek ligt en niet in Hasselt.

GEERT JANSSEN |

Op normale dagen fuiven de Limburgse studenten net als wij in zalen met isolatie en dus minimale geluidsoverlast. Maar de traditie vereist dat fuiven bij presesverkiezingen in een tent doorgaan. Met 32 dergelijke fuiven op zes weken tijd kan dat inderdaad voor de nodige overlast zorgen.

De heersende coalitie in Diepenbeek, paars-groen, ging rond de tafel zitten met vertegenwoordigers van universiteit en studenten. Daar werd afgesproken de periode van de presesverkiezingen in te korten. Eerst naar vier weken, vervolgens naar twee en een halve week.

De oppositie stelde echter vast dat er in de coalitie verdeeldheid was ontstaan rond de kwestie. Met de hulp van de overloper Patrick Hermans (ex-sp.a) braken zij de meerderheid en blokkeerden zo de onderhandelingen. Over die Patrick Hermans wist Caroline Gennez ooit te melden dat hij niet thuis hoort in een democratische partij. Logischerwijs werd hij afgelopen september uit de sp.a gezet.

SCHAAMTE

Ondertussen is de situatie nog steeds geblokkeerd en daartegen wordt vandaag betoogd. Bij het ter perse gaan beweerden bijna 800

mensen op Facebook deel te nemen aan de protestactie. Volgens de voorzitter van de Hasseltse studentenraad, Bob Van der Vleuten, is het doel drieledig: "Dat er meer aandacht komt voor het Diepenbeekse wanbeleid, dat de beslissing wordt herroepen en de dialoog weer wordt opgestart."

Er zijn wel meer mensen die de dialoog willen heropenen. Luc De Schepper, de rector van de UHasselt heeft studenten én personeel opgeroepen mee te betogen. Voorzitter van de gemeenteraad en schep van Campus Frank Keunen (sp.a), vertelde ons dat hij ook van de partij zal zijn: "Zolang er geen oplossing gevonden wordt, zullen de buurtbewoners het slachtoffer zijn. Ik schaam mij ervoor schepen te zijn in een universitaire gemeente waar zoiets kan gebeuren. Diepenbeek krijgt jaarlijks 1,2 miljoen euro inkomsten door de studenten, maar we jagen ze gewoon weg." Keunen voegde er nog aan toe dat zijn zoon aan de UHasselt studeert. Betogen met je pa, het is eens wat anders.

NACHTRUST

Een tiende van de bewoners van Diepenbeek bestaat uit kotstudenten. Dat is een beduidend lager percentage dan in Leuven. Wij vroegen aan de studenteninspecteur van de Leuvense politie, Nick Vanden

Bussche, wat in Tobbackgrad het beleid is jegens fuiven in tenten.

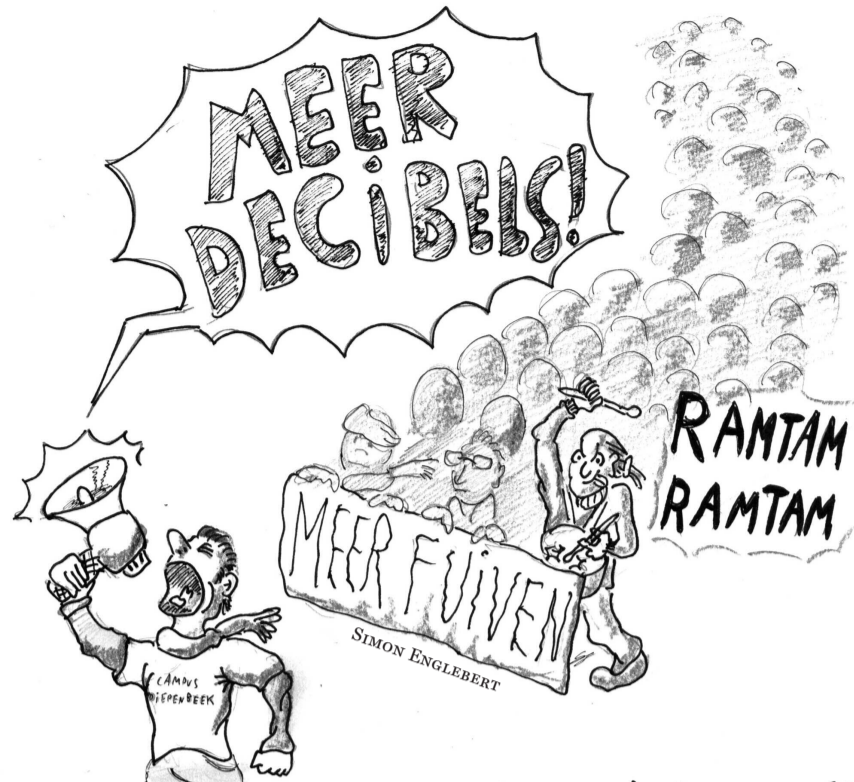
Vanden Bussche: "Bij tentfuiven komen een aantal voorwaarden bovenop de standaardregels voor fuiven, zo moeten er extra stewards zijn en moeten buurtbewoners ingelicht worden. Daarnaast heeft de burgemeester de verplichting om de openbare rust te vrijwaren.

Wanneer hij oordeelt dat een activiteit gevaarlijk is voor — in dit geval — de nachtrust kan hij die verbieden of stilleggen, zelfs als die doorgaat op privéterrein."

"In theorie mag je probleemloos een fuif houden in een tent. In de praktijk zul je dat in het centrum van Leuven heel moeilijk kunnen doen omdat een tent de muziek onvol-

doende tegenhoudt en de buurt dus zeker zal "meefeesten". De politie zal die fuif zo goed als zeker stilleggen."

"Voor zover ik weet is er dit academiejaar maar één fuif doorgedaan in een tent in Leuven. Dat was de openingsfuif van Existenz Maximum. Die is evenwel doorgedaan in de bossen van Heverlee. Wij ontvingen daarover geen klachten."

STUDENTENPROTEST OOK AL GELUIDSOVERLAST.

"Diepenbeek jaagt studenten weg"

Fakbars | Waar geen pintje te veel is

Probeer u even kort Leuven voor te stellen zonder fakbars. Onrustwekkend en zeer betreurenswaardig, we know. Ons allergiefde plekje voor goedkope pintjes, aangename muziek en mooie herinneringen laat geen enkele student onberoerd. Daarom voorzien wij u, als uw trouwe dienaar, graag van een woordje uitleg over het wat, het hoe en het waarom van uw tweede thuis.

FRANK PIETERMAAT |

Een fakbar, of faculteitscafé in het Algemeen Nederlands, is een café dat door een of meerdere studentenkringen wordt uitgebaat via een huurcontract met de universiteit, vaak door een team geleid door een barverantwoordelijke. Dat gebeurt al dan niet in nauwe samenwerking met het kringpresidium.

Het stereotiepe beeld dat u al dan niet heeft van de barverantwoordelijken, mannen links van de toog met voortdurend nieuwe pinten voor hun neus, lijkt echter niet hele-

maal te kloppen. Brverantwoordelijke van Doc's Bar, Jago Van Soom, vertelt: "Er komt als barverantwoordelijke toch wat op je af. Overdag moet er schoongemaakt worden en ook de voorraden dienen tijdig aangevuld te worden. Het is zeker niet niets doen."

Tot al dan niet grote spijt van sommige andere studentensteden, is een fakbar een typisch Leuvense fenomeen. Vanuit Gent werd zelfs opgeroepen voor de oprichting van fakbars via Facebook. Tijdens de laatste editie van de traditionele twaalfurenloop werd daar

in Gent enig gehoor aan gegeven. Langs het parcours werden toen door de studentenkringen standjes met goedkope drank uitgebaat om de roep naar fakbars te vergroten.

GOEDKOOP

De goedkope consumpties zijn hét kenmerk van de fakbars en ze trekken dan ook heel wat studenten. Het goud-gele gerstenat, in de volksmond beter bekend als een pintje, wordt in de fakbars immers aangeboden aan de ronde prijs van een euro. In het Huis der Rechten krijg je zelfs voor tien eurocent minder een biertje voorgeschoteld.

"Goedkope drank is een lokmiddel"

Het zijn echter niet alleen de pintjes die de prijskaart aantrekkelijk maken. Veel fakbars putten uit een breed gamma aan bieren die aan zeer democratische prijzen geschonken worden, net als de wijnen, sterkedrank en ook frisdranken. Zo is er voor ieder wat wils. Ook Van Soom weet dat niet alleen de goedkope drank fakbars zo populair maakt. "De goedkope drank is vanzelfsprekend een goed lokmiddel, maar de fakbar is gewoon ook een gezellige plek waar je naartoe komt voor sociaal contact met je medestudenten."

OVERLAST

Maar de populariteit van fakbars zorgt vaak voor overlast. Dat leidde vaak tot intensief overleg tussen de fakbarverantwoordelijken, de politie en de buurtbewoners. Sinds een aantal jaren vind je aan de fakbars dan ook de welbekende fakbarstewards terug. Zij zijn opgeleid door de Leuvense politie en zorgen voor rust en kalmte.

De stewards komen vooral van pas in de Tiensestraat. Daar zijn niet minder dan vijf

fakbars terug te vinden, met naast Dulci (Economika) en Délibéré (Groep T) ook de zogenaamde Heilige Drievuldigheid, die achtereenvolgens bestaat uit Pavlov (Psychologie), HdR (VRG) en Politika Kaffee (Sociale wetenschappen).

Niet ver daarvandaan ligt ook Fakbar Letteren, die zes verschillende kringen herbergt. Tegenover STUK kan je terecht bij De Capsule. Dat is een van de kleinere fakbars waar menig Farmaceutica-student zich kan uitleven. Ondanks de verre wandeling is ook Doc's Bar op het einde van de Brusselsestraat een bezoekje waard. De

fakbar van Medica beschikt ook over een zaaltje dat bij overtollige drukte kan opengesteld worden.

Tot slot dienen ook 't Elixir en De Sportzak vermeld te worden. De fakbars van eeuwige vijanden op de vierentwintigurenloop VTK en Appoloon vind je aan de overkant van het Sportkot broederlijk naast elkaar terug.

RUIMTE

Keuze te over dus. Al blijft de afwezigheid van de kleine kringen in het brede aanbod een twistpunt. Zoals reeds te lezen was in vorige edities van dit blad wordt nagedacht over hoe men beter kan omgaan met de beschikbare ruimte, maar resultaten lijken nog niet meteen uit de bus te komen.

Wij genieten dan al eens graag van een rustige babbel op café, toch blijft onze liefde voor de fakbar groot. Altijd aangename muziek, altijd goede sfeer en pintjes die onze portefeuille niet helemaal ledigen. Rep u dus alvast naar de dichtstbijzijnde fakbar en laat u vooral goed gaan. Schol.

Splinter | Plaatsvervangende schaamte

Even een oude koe uit de sloot halen: op 23 januari kwamen 30.000 — of waren het er 45.000? — betogers op straat in Brussel om te betogen tegen het uitblijven van een regering. In enkele weken tijd wisten de organisatoren via sociaal-netwerksites te putten uit het ongenoegen van Jan modaal. Daarmee brachten ze een jong kalf ter wereld: de zogenaamde eerste grootschalige via Facebook opgezette manifestatie. Luidkeels werd de opstanding van de Facebookgeneratie gepredikt.

Hoewel 23 januari de kracht van dat nieuwe soort internet in de verf zette — net zoals de omwentelingen in Egypte en Tunesië overigens — steu-

lijk gecommuniceerd, apolitiek was.

VERDAMPING

“We hebben geen mandaat om ons te engageren voor politieke manifestaties,” aldus onze — uw — voorzitter. Met dat mantra wijst de studentenvertegenwoordiging al geruime tijd elke maatschappelijke uitspraak af. Het apolitieke karakter heeft dus veeleer iets weg van een amaatschappelijk karakter. Met een reukje van desinteresse zelfs. Een laffe keuze dus, maar wel een geldige.

Desalniettemin is maatschappelijke betrokkenheid van studenten zonder meer noodzakelijk. Je weet wel: de generatie van de toekomst. Zij die straks

lerminst gestimuleerd om eens na te denken over maatschappelijke kwesties. Welke goede stuver kan daar in godsnaam voorstander van zijn? Met hoe er momenteel (niet) gereageerd wordt vanuit onze vertegenwoordiging, ziet men de stem van de student stilaan verdampen in het ijle. Dat is onze generatie onwaardig, lijkt mij.

WERP UW LAFHEID AF!

Stel het eens zo: wat heeft de studentenvertegenwoordiging in godsnaam te verliezen bij een stellingname in een apolitieke manifestatie als die van 23 januari? De steun van de studentenpopulatie is er net even uitgesproken voor als voor extra bussen richting Heverlee. En de gemiddelde student wil, geloof ik, heus wel gehoord worden over meer thema's dan de prijs van frieten in de Alma.

Zoals hierboven gezegd, is het een keuze. Ik daag onze voorzitter en zijn ploeg uit om eens het tegenovergestelde te kiezen: spreek u uit. Laat af en toe eens horen waar de studenten in Leuven voor staan. Niemand zal het je kwalijk nemen, zeker niet in een geval als de SHAME-betoging. Af en toe zal er zeker tegenwind komen. Maar alles is beter dan het huidige krampachtig verschuilen van zijn maatschappelijke standpunten uit schrik om omvergeblazen te worden door een briesje.

LAURENS CERULUS |

Een Splinter is een opiniestuk dat een Vetomedewerker ten persoonlijke titel schrijft.

Maatschappelijke betrokkenheid van studenten is zonder meer noodzakelijk

nen dergelijke acties nog steeds voor een niet onbelangrijk deel op de klassieke netwerken. De verenigingen, bijvoorbeeld. En wacht: ook de studentenvertegenwoordiging past in dat rijtje, lijkt me.

Jammer, maar helaas. Met een maatschappelijke betrokkenheid om “eum” tegen te zeggen, lieten onze vertegenwoordigers weten dat ze toch niet warm te maken waren voor het idee. “Onze studentenkoepel is apolitiek,” zo klonk het. Wil het toeval dat de betoging eveneens, en weze het zeer duidelijke

de krijtlijnen van onze samenleving uittekenen. Dat geleuter. Dat onze vertegenwoordigers daarvan afzien, heeft twee gevolgen.

Ten eerste: de student als dusdanig wordt niet gehoord in Vlaanderen. In Wallonië gaat dat beter. Daar nemen studentenvertegenwoordigers wel degelijk stelling. Al wat in Vlaanderen overblijft, zijn de *usual suspects* van politieke verenigingen. Het merendeel van de studenten blijft zonder stem in vele gevallen.

Ten tweede: de student wordt al-

Vrije tribune | Flexibilisering: een massale mislukking

Met veel interesse volgde ik de discussie over millenniumstudenten en hun aulagedrag tijdens massahoorcolleges. Het verbaast mij echter dat niemand de mislukte flexibilisering van ons hoger onderwijs als factor noemt. Want laat ons een kat een kat noemen: in het Vlaamse hoger onderwijs is flexibilisering een mislukte oefening. Massahoorcolleges volgen uit de zogenaamd rationalistische invulling die flexibilisering vaak krijgt: het toevoegen aan bestaande vakken van steeds weer nieuwe studentengroepen uit schakelprogramma's, minoren en afstudeeropties. Het rechtstreekse gevolg is een onhoudbare heterogeniteit binnen deze massavakken.

Ter illustratie: het OPO Methoden en technieken van sociaal-wetenschappelijk onderzoek wordt gevolgd door studenten uit zeven schakelprogramma's en vijf bachelorprogramma's van vier verschillende faculteiten. Nu ben ik de laatste om te twijfelen aan het nut van een inleidend methodologievak sociale wetenschappen voor elk van deze groepen. Maar moet het voor elke groep precies dit OPO zijn? En moet dat voor elke groep aan hetzelfde tempo, met dezelfde begeleiding? Het antwoord is eenvoudig: dat moet. Er zijn immers onvoldoende middelen om te diversifiëren.

Studentengroepen zitten echter met zeer uiteenlopende noden. Waar studenten uit de eerste bachelorfase Sociale wetenschappen nood hebben

aan sturing in het onderscheiden tussen hoofd- en bijzaken, hebben studenten derde bachelor Sinologie vooral vragen bij wiskundige berekeningen. Waar schakelstudenten Sociaal werk reeds de finesse van het betrouwbaarheidsinterval kennen, is dit voor bachelorstudenten Rechten de eerste en enige kennismaking binnen het curriculum. Toch krijgen ze allen dezelfde begeleiding.

De inhoud van massahoorcolleges is noodgedwongen maar geschikt voor een grootst gemene deler, andere groepen haken af. Als je een hoorcol-

De inhoud van massahoorcolleges is noodgedwongen, maar geschikt voor een grootst gemene deler

lege volgt waar inhoud en tempo totaal niet aangepast zijn aan je eigen kwaliteiten, is de verleiding om je anderszins bezig te houden groot. Maar dat is geen probleem: de gereserveerde aula biedt sowieso slechts plaats aan tweederde van de 650 ingeschreven studenten.

Faculteit en didactisch team valt weinig te verwijten, tegenover ruim een derde meer studenten in dit OPO

in het afgelopen decennium staan immers geen extra middelen. We maken er het beste van, met een dosis *goodwill* vangen we ondanks de tijdsdruk studenten in de mate van het mogelijke op. Maar dat beste is niet goed genoeg, en onze *goodwill* is verre van een structurele pijler in het onderwijs.

Intussen is de maatschappelijke kost van de lage slaagcijfers in het hoger onderwijs torenhoog. Magische oplossingen bestaan niet: enkel met meer middelen kunnen we deze cijfers opkrikken zonder te raken aan de hoeksteen van democratisch onder-

wijs. Een zorgvuldige curriculumontwikkeling op niveau van zowel opleiding als opleidingsonderdeel, dat is de sleutel. De investeringskost wordt terugbetaald door meer afgestudeerden die beter beslagen de arbeidsmarkt betreden. Enkel zo bouw je aan een kennismaatschappij.

HERMAN LOOS, MONITOR SOCIALE WETENSCHAPPEN. |

Splinter | Examentragiek

Het waargebeurde verhaal dat ik u hieronder zal schetsen, geeft mij de langverhoopte gelegenheid het woord “kafkaësk” in zijn juiste context te gebruiken. Het begon allemaal op een kille woensdagochtend. Het is kwart voor acht, Leuven ontwaakt. Langzaam druppelen vijf studenten het examenlokaal binnen. Er hangt een gespannen sfeer, want voor de meesten onder hen is de nacht kort geweest.

UURWIJZIGING

De klok slaat acht, geen examinator. Een academisch kwartier later, geen examinator. De zon komt op, geen examinator. We trachten de ombuds te bereiken, maar we krijgen haar voicemail aan de lijn. We gaan naar het dichtstbijzijnde studentensecretariaat, maar dat sluit in januari(!) uitzonderlijk in de voormiddag. Misschien — ik zeg maar iets — zouden er het best geen examens gepland worden op uren waarop er nog geen ombuds bereikbaar is. Of wacht ja, er werd natuurlijk ook helemaal geen examen gepland op dat uur. Maar nu loop ik vooruit op de zaken.

Niet veel later krijgen we toch gehoor: een vriendelijke ombudsvrouw belooft ons uit te zoeken waar het probleem zit en verzekert ons dat alles in orde komt. Intussen zijn er twee nieuwe studenten toegekomen. Zij hadden een persoonlijke e-mail ontvangen van de professor. Daarin stond dat het examen om negen uur plaats zou vinden. Opgelucht bellen we de ombuds om te zeggen dat het een misverstand betrof.

LOKAALWIJZIGING

De klok slaat negen, geen examinator. Een academisch kwartier later, geen examinator. We bellen een derde maal naar de ombuds. Allemaal hebben we daags tevoren een examen afgelegd, sommigen staat de dag erop nog een examen te wachten. De ombuds doet haar uiterste best om ons gerust te stellen en belooft het uit te zoeken.

Enkele minuten later meldt de ombuds ons dat er een verkeerd lokaal werd doorgegeven en dat ze er alles aan zal doen deze vervelende situatie recht te zetten. We haasten ons naar het juiste lokaal. Daar kunnen we op weinig sympathie van de examinator rekenen. Twee studenten hadden het immers wel op tijd kunnen vinden. Dat die twee studenten tot een andere faculteit behoorden en bijgevolg de juiste examencoördinaten hadden doorgekregen, is blijkbaar niet iets waarmee rekening gehouden moet worden. We mogen wel beginnen, zo wordt grootmoedig besloten, maar over een mogelijke consequentie in einduur tasten we in het duister.

Nadat blijkt dat ook over de examenvorm verwarfing bestaat — is het nu mondeling met schriftelijke voorbereiding of schriftelijk met mondelinge toelichting? — wordt het sommigen, waaronder ondergetekende, te veel. Misschien kunnen we voor het herexamen van dit vak een leuke zoektocht organiseren, waar enkel de speurneus die de raadsels weet te kraken en vervolgens een venijnig hindernissenparcours tot een goed einde brengt, de toegang tot het examen verleend wordt. Het leerrijke avontuur waar we allemaal op gewacht hebben!

Ter zake: wanneer we even later klacht neerleggen bij de ombuds, vernemen we aldaar toevalligerwijs dat het examen van de dag erna ook op twee verschillende uren staat ingepland op de roosters van twee verschillende faculteiten. Die namiddag wordt het gehele rooster herbekeken en ontvangt iedere student een nieuwe versie. Net op tijd. Maar ook dit rooster klopt niet. Twee examens blijken een uur vroeger te stoppen dan aangekondigd op de officiële examenregeling. Een ander examen, zo informeert een melding ons minder dan 24 uur van tevoren, begint een uur later.

Noem mij veeleisend, noem mij zelfs ouderwets, maar ik vind duidelijke, goed gecommuniceerde afspraken een elementaire vorm van beleefdheid. En bovendien iets waar elke student recht op heeft in een examen-situatie.

ELS DEHAEN |

Een Splinter is een opiniestuk dat een Vetomedewerker ten persoonlijke titel schrijft.

De val van Moebarak

Noord-Afrika spreekt. De schreeuw van het volk verjaagt haar leiders, de hoest van de natie besmet haar burenen. Egypte en de belevingen van Islam Anwar en Déborah De Monteiro Lopes rond de val van Moebarak.

LUCAS DE JONG |

17 december 2010 in Tunesië. De druppel. Mohammed Bouazizi, een 26-jarige fruitverkoper, steekt zichzelf in brand omdat de overheid beslag legt op de groenten en fruit die hij verkoopt om zijn gezin te onderhouden. Er breken massale protesten tegen de corrupte regering.

Op 25 januari trekken studenten en andere jongelingen ook protesten in Egypte op gang. President Hosni Moebarak belooft meermaals hervormingen, stelt een avondklok in, en sluit het kantoor van Al Jazeera in Cairo. Het werkt niet. Op 1 februari komen er op het Tahrirplein een miljoen mensen sa-

men. Het internet- en gsm-verkeer wordt afgesloten en Moebarak belooft bij verkiezingen in september af te treden. Maar de betogingen blijven voortduren. In een clash tussen voor- en tegenstanders van Moebarak komen naar schatting zo'n 300 mensen om.

Als op 5 februari een deel van de regering vervangen wordt, is de wil van het volk nog niet vervuld. Ze wil het aftreden van de president, onder wiens bewind er veel geld van het volk gestolen is en wiens deplorabele beleid

ertoe geleid heeft dat bijna de helft van de Egyptenaren op of onder de armoedegrens van twee dollar per dag leeft. De protestanten hebben genoeg van de grote werkloosheid bij jongeren onder de dertig, die meer dan de helft van de bevolking uitmaken.

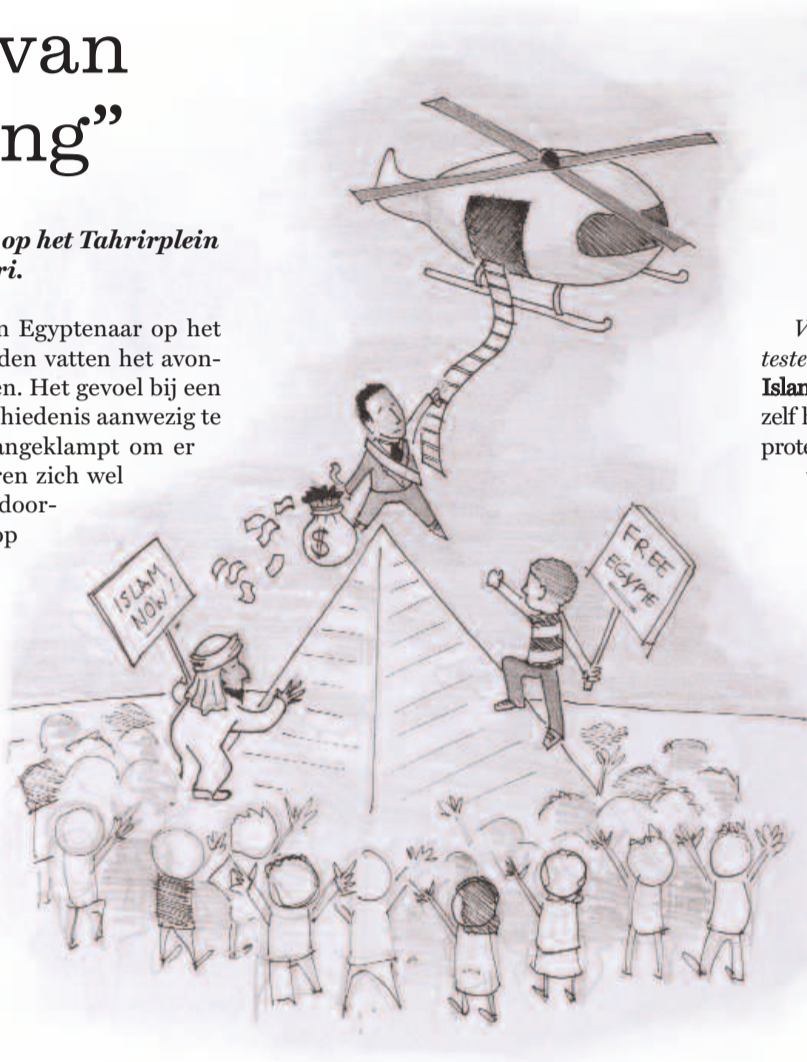
Op 11 februari geeft Moebarak uiteindelijk toe en draagt hij de leiding van het land over aan het leger. Het leger belooft alle internationale verdragen die Egypte gesloten heeft te respecteren en biedt perspectief op nieuwe verkiezingen.

“Symbool van bescherming”

Déborah De Monteiro Lopes was op het Tahrirplein tijdens de protesten op 11 februari.

“It's a historic day,” vertrouwde een Egyptenaar op het Tahrirplein ons toe. Een paar woorden vatten het avontuur dat ik beleefd heb perfect samen. Het gevoel bij een scharnierpunt in de Egyptische geschiedenis aanwezig te zijn. Die man had ons vrijwillig aangeklampt om er blijk van te geven dat de Egyptenaren zich wel degelijk bewust waren van wat ze doormaakten. Ik zal me de blik die hij op het plein wierp altijd blijven herinneren. Hij was vredig, net zoals de gezinnen die onder onze ogen samenstroonden om de soldaten op hun tanks toe te juichen. Het leger was hun vijand niet, maar een symbool van bescherming. In tegenstelling tot wat je zou kunnen denken, heb ik me nog nooit zo veilig gevoeld als op die dag daar op het plein. Die duizenden personen waren samengekomen voor een enkel doel: het vertrek van Moebarak. Het was “hun” moment, niet het onze...

(LDJ) |

“Alles wat we nodig hebben”

Islam Anwar is een jonge Egyptenaar in het begin van zijn twintiger jaren. Hij woont en werkt in Caïro.

Veto (11 februari, voor de val van Moebarak): Doe je zelf mee aan de protesten?

Islam Anwar: «Mensen gaan protesteren omdat ze bepaalde eisen hebben. Ikzelf had er ook, maar ben tevreden nu de regering vervangen is. Ik heb aan de protesten deelgenomen, maar heb mijn normale leven weer opgepakt. We moeten Moebarak een kans geven om daadwerkelijk veranderingen door te voeren. We moeten wachten en geduld hebben. Voor mijn part mogen de protesten dan ook stoppen, maar als ze vreedzaam doorgezet worden zoals nu, is dat ook goed. Natuurlijk hebben andere mensen andere meningen of misschien zijn ze beter op de hoogte van de politieke situatie. Bovendien heb ik een job waar ik tevreden over ben, terwijl veel mensen waarvan de regering geld gestolen heeft, er minder goed voor staan. Dat zij de protesten op het plein doorzetten, begrijp ik vanuit hun oogpunt.»

Veto (11 februari, na de val van Moebarak): Moebarak is gevallen.

Islam: «De mensen denken nu dat alles voorbij is. Dertig jaar van Moebarak zijn voorbij. We zijn daar allemaal erg blij mee. Ook ik ben daar erg blij mee.»

Veto: Nu heeft het leger flink wat macht. Heb je daar vertrouwen in?

Islam: «Jazeker. Elke keer dat het leger voor het land zorgt, gaat het erg goed met Egypte. We hebben er zoveel meer vertrouwen in dan je verwacht. Ik heb zelf een jaar gediend en heel het land dient in haar jongere jaren. Het leger is een deel van ons allemaal. Zolang ze goed voor ons blijven zorgen, mogen ze wat mij betreft aan de macht blijven. Dat is alles wat we nodig hebben.»

(LDJ) |

Moedertje Rusland zet voet aan wal in Tobbackgrad

Op 3 februari werd in de Blijde Inkomststraat 13 het Centrum voor Russische Studies plechtig geopend. Het Centrum, dat het eerste in Vlaanderen is, zal instaan voor het onderhouden van de intermaatschappelijke en -culturele banden met het Russische taalgebied.

ELINE VAN ELDERE |

Het kersverse Centrum voor Russische studies zal een venster op Europa bieden voor de Russische universitaire gemeenschap. Omgekeerd moet het ook voor de Vlaamse onderwijs- en onderzoekscentra een mogelijkheid tot interactie met de Russische (onderwijs)cultuur worden.

Linguïste aan het Departement Slavistiek van de Faculteit Letteren professor-doctor Tatjana Soldatjenkova, benadrukt dat het Centrum op verschillende niveaus actief zal zijn. “Niet enkel de onderwijsgemeenschap zal baat hebben bij het Centrum, ook de hele maatschappij kan in het

Centrum terecht. Wie ook maar interesse heeft in Rusland of de Russische taal is welkom.”

POETIN

Het Centrum kwam er niet zonder moeite. Drie jaar geleden begonnen de gesprekken, toen bleek dat het met de wereldwijde toestand van het Russisch slecht gesteld was. “Na de val van de Berlijnse Muur waren mensen gedegouteerd door het Russisch en in de satellietstaten, waar tot dan Russisch werd gedoceerd als verplicht vak, schafte men dat onmiddellijk af. De Russische regering vond dus dat er iets moest gebeuren. Het feit dat Vladimir Poetins vrouw linguïste is, heeft onze zaak ongetwijfeld geholpen,” zegt Soldatjenkova lachend.

Het Leuven Centrum is niet het eerste in België. In Wallonië bestaat er al twee jaar een gelijkaardig project. “Het fonds Russkiy Mir, dat alle 70 centra die nu wereldwijd al bestaan financiert, houdt het normaal gezien op slechts een centrum per land. Maar voor België is een uitzondering gemaakt wegens de speciale

situatie van de twee gemeenschappen in ons land. Het Waalse centrum is er sneller gekomen omdat er minder verbouwingen aan te pas kwamen. Het is daar in een bestaande bibliotheek geïntegreerd. Hier in Leuven hebben we een herenhuis omgevormd tot een zelfstandig Centrum. Daarvoor was een kleine 100.000 euro nodig.”

“Oorspronkelijk hadden de Russische ontwerpers het allemaal wat grootser gezien, maar toen de middelen vanuit het Fonds minder gemakkelijk los te krijgen bleken, hebben ze hun verwachtingen bijgesteld.”

PROPAGANDA

In de wandelgangen wordt wel eens gefluisterd dat het Centrum een diplomatieke voorpost van Rusland is. “Het Centrum wil in de eerste plaats een forum zijn waarop met alle partijen en over alle meningen kan gediscussieerd worden. Dat zal niet altijd zonder strubbelingen gebeuren, maar laat de meningen maar botsen.”

Vicerector Internationalisering van de K.U.Leuven Bart De

Moor, benadrukt dat de universiteit het Centrum als een wederzijdse opportuniteit ziet. “Bepaalde collega’s beweren graag dat

in het meest positieve licht. Van een democratie zoals de onze kan je er inderdaad niet spreken. Maar het feit dat wij de kans bieden om

“Na de val van de Berlijnse Muur waren mensen gedegouteerd door het Russisch”

hier een propagandamachine in het leven is geroepen, maar wij hebben er alle vertrouwen in dat wij niet misbruikt zullen worden. De dag dat u misbruik vaststelt, mag u dat zeker komen melden,” grapt De Moor

PIJNPUNTEN

Soldatjenkova begrijpt waar de speculatie vandaan komt. “Mensen zien Rusland momenteel niet

alle strekkingen aan het woord te laten kan een meer genuanceerd beeld schetsen en pijnpunten aan het licht brengen.”

Ook De Moor benadrukt het belang van het centrum als discussieforum: “Onze academische vrijheid wordt geenszins beknot: “laat 100 bloemen bloeien...”

Meer info:

www.russkiymir.ru/russkiymir/en/

Het Depot | “Het moet goede kost zijn”

BAS VAN DEN BOGAERT

In een verborgen hoekje tegenover het station van Leuven bevindt zich een tempel waar muziekliefhebbers graag mogen biechten. Binnenkort verhuist Het Depot naar de Kapucijnenvoer wegens verbouwingen. Reden genoeg voor ons om langs te gaan bij Mike Naert, directeur en artistiek programmator, maar boven alles muziekliefhebber.

GEERT JANSSEN & LINDE SMEETS |

Veto: Moeilijk te geloven dat Het Depot nog geen tien jaar bestaat.

Mike Naert: «Wij zijn inderdaad vrij jong. In de jaren zeventig en tachtig was er op vlak van muziek vrij veel te doen in Leuven. Er waren heel wat zaaltjes en een redelijk actieve scene. In de Lido konden toen nog concerten gegeven worden. Verder was er de Manhattan, de Stella, de Philips, Belgisch Congo. Die zijn in de jaren negentig allemaal dicht gegaan.»

«Daarna was er zo goed als niks te doen, alles stond op een laag pitje. Maar er waren wel veel men-

zijn er zo drie: Muzikodroom, Trix in Antwerpen en wij.»

«Er zijn ondertussen qua profiel wel grote verschillen met de andere twee. Trix heeft veel metal en hardcore. Muzikodroom gaat minder breed dan wij. Wij hebben er altijd voor gekozen breed te gaan zonder supercommercieel te worden. Wij willen ook het Radio 1-publiek een plek geven. Nederlandstalige pop als Yevgueni en Buurman kunnen bij ons net even goed als 65daysofstatic en Motorpsycho.»

«Ook qua leeftijd gaan wij breed. Rock & roll is niet alleen meer voor de jeugd, dat zie je ook op Rock Werchter en Pukkelpop.

“Een Belgische groep kan ons niet links laten liggen”

sen met muziek bezig. We zijn dan bij de politiek beginnen te zagen. In 2001 kregen we gehoor toen Saïd El Khadraoui (sp.a) schepen van Cultuur is geworden. Hij heeft het project in zijn cultuurbeleidsplan gezet. We hebben een vzw opgericht en een paar jaar later zijn we in de toenmalige zaal Eden getrokken, waar we nu nog zitten en waar we binnenkort met verbouwingen beginnen.»

«Als ik nu terugblik, zie ik dat er toen een grote nood was aan een concertzaal. Anders hadden we ons nooit zo snel op de kaart kunnen zetten. In het clubcircuit zijn we een van de huizen die je als Belgische groep niet links kan laten liggen.»

Veto: Een club oprichten, gebeurt dat op basis van voorbeelden?

Naert: «We keken vooral naar wat de Muziekodroom in Hasselt deed. Niet alleen concerten organiseren, maar ook een educatief luik en faciliteiten voor muzikanten en producers aanbieden. Dat maakt ons een muziekcentrum. Op dit moment

Bovendien trekken we een groot publiek uit de regio. Tienen, Diest, Aarschot: steden waar er minder te doen is dan in Leuven. Qua mobiliteit kunnen we niet beter zitten dan tegenover het station. De laatste trein naar Brussel is om vijf na twaalf, de laatste trein naar Luik om half een.»

VUILE FILM

Veto: Er wordt wel eens gefluisterd dat de zaal vroeger een pornobioscoop was.

Naert: «Een schoon verhaal. Ik ben sinds 1986 in Leuven en ik heb dat niet meer geweten. Vroeger was het een van de vele cinema's in Leuven. Daar is wel eens een vuile film geprojecteerd. Maar om iedereen gerust te stellen: nu hebben we andere zetels.»

«Eind jaren zeventig ging de bioscoop dicht en werd het een tv-studio. Waagstuk werd er opgenomen en veel programma's van Chris Van den Durpel. Vervolgens is het Vlaams Radio Orkest erin getrokken. Toen heeft de stad Leuven de

zaal gekocht en nu hebben wij het in erfpacht. De stad is een heel belangrijke partner in ons verhaal. Toch werken wij met minder dan 25 procent subsidies. De rest bestaat uit eigen inkomsten.»

Veto: Is dat een goede verhouding?

Naert: «Een vrij goed resultaat in de sector. Enkel te vergelijken met de Ancienne Belgique.»

Veto: Het Leuvense cultuuraanbod kan soms behoorlijk onoverzichtelijk zijn. Heeft Het Depot daar zijn eigen plek in?

Naert: «Wij vinden zeker dat STUK en Het Depot elkaar goed aanvullen en versterken. Een café naast een ander café is goed voor de twee cafés, zeggen ze. Het creëert een vibe, een ambiance.»

«Er is veel te doen in Leuven maar er wordt niet altijd even duidelijk mee naar buiten getreden. Het magazine *Uit in Leuven* helpt al, maar via internet moet het nog uitgediept worden.»

Veto: Initiatieven als de maandelijkse open mic en het artist-in-residence-project tonen dat lokale verankering belangrijk is voor jullie.

Naert: «Een paar dagen geleden belde een journalist met vragen over de Leuvense scene. Ik durf niet te zeggen dat wij daar verantwoordelijk voor zijn. Milow en Selah Sue hebben zichzelf groot gemaakt, maar het loopt wel samen. Selah Sue is bij ons op een open mic ontdekt.»

Veto: De Sprekende Ezels claimen haar ook.

Naert: «Bij ons is het zonder enige twijfel vertrokken. Milow presenteerde toen nog, heeft haar meegenomen op tour. Ik heb haar huidige manager en agent gebeld dat ze moesten komen kijken. Het is fijn dat wij voor die groepjes faciliterend kunnen werken.»

WARM HUIS

Veto: Als Het Depot een exclusieve show doet, bijvoorbeeld *the Jon Spencer Blues Explosion* afgelopen november, komt dat dan door goede connecties of een goede reputatie?

Naert: «Ik heb de boeker daar zeker voor bedankt. Hij vond dat wij het juiste profiel hadden voor die show. Juiste aantal mensen,

juiste publiek, juiste vibe. Maar je moet natuurlijk een naam maken bij de boekers, de agenten en de artiesten.»

Veto: Als we met muzikanten over Het Depot spreken, komt altijd naar boven dat ze appreciëren dat u er zelf kookt.

Naert: «Ik kook niet altijd zelf maar ik probeer het wel veel te doen. Het klinkt super tsjeverig, maar we willen een warm huis zijn. Mensen moeten zich op hun gemak voelen, niet te veel zever. Ik maak geen fijnkost — dat gaat ook niet in die keuken — maar het moet wel goede kost zijn.»

Veto: Twee weken geleden stonden er in *Humo* enkele sterke verhalen van tourmanagers. Merkt u iets van dergelijke uitspattingen?

Naert: «Ik kende de verhalen die in *Humo* stonden. Maar eigenlijk valt dat allemaal wel mee. Er zijn uiteraard al redelijk wat feestjes geweest

Naert: «De capaciteit van de zaal gaat omhoog. We hebben nu vrij veel uitverkochte concerten, maar soms is de vraag te groot en moeten we veel volk ontgoochelen. Er komt 200 man capaciteit bij. Dat is nodig, ook omdat er in de sector veel druk zit op de gages van de artiesten.»

«We hebben ook zware concurrentie van een steeds maar uitdijend festivalgebeuren. Binnenkort begint de festivalzomer in maart en eindigt hij in oktober. Dan blijven voor ons de kruimels over. 't Is natuurlijk een andere beleving, een festival- of een cluboptreden. Dat heb ik altijd gevonden. Buiten de headliners speelt op een festival iedereen in mindere omstandigheden.»

«Een ander aspect van de verbouwing is dat we ons café gaan vergroten voor kleine optredens. Dat is nu een gebrek.»

“De langste feestjes waren dEUS en Daan”

in onze backstage. De drie aspecten seks, drugs en rock & roll zijn zeker voorgekomen.»

«Neem nu Jules Deelder, dat is een fantastische mens. Die moet een fles Bombay Gin en *lekkur etuh* hebben en die is content. De langsturende feestjes waren dEUS en Daan. We kijken ook uit naar Triggerfinger. We vinden het heel tof dat zij de oude zaal sluiten. Dat gaan zeker fijne feestjes worden.»

ANDERE BELEVING

Veto: Voor hoe lang gaat de zaal dicht?

Naert: «Ongeveer anderhalf jaar. Eind september 2012 zou het werk af moeten zijn.»

Veto: Geen schrik dat het publiek de weg naar de nieuwe locatie niet vindt?

Naert: «Het eerste concert, Absynthe Minded, is toch al uitverkocht. De tijdelijke zaal is kleiner dus het wordt aanpassen, maar het zal wel lukken.»

Veto: Hoe willen jullie groeien in de toekomst?

Veto: Er wordt regelmatig geklaagd over de toename van reglementering in de sector.

Naert: «Reglementitis is altijd minder aangenaam. Neem nu de kwestie van de geluidsnormen. Een moeilijke discussie. Het zou heel gemakkelijk zijn als overal dezelfde normen golden maar het moet een haalbare norm zijn. Bovendien speelt dan de communautaire zever mee. De AB ligt in Brussel en heeft dus andere normen. Een band als Metallica zou op Les Ardentes harder blazen dan op Werchter.»

«Het voorstel van Joke Schauvliege (*Vlaams minister van Cultuur, CD&V, red.*) dat op tafel ligt, kan met enkele aanpassingen lukken in onze grote zaal. Voor jeugdhuizen en cafés wordt het met die norm onmogelijk om concerten te organiseren. Ik hoop vooral dat de discussie genuanceerd kan worden. Nu worden wij afgeschilderd als een bende onnozelaars die mensen hun oren kapot maakt.»

Spencer the Rover

“Waarin zit de waarde van het leven?”

Koen Renders — alias *Spencer the Rover* — stelde woensdag zijn nieuwe conceptplaat “*The accident (and other love stories)*” voor in STUK. Zijn rugdekking bestond uit een groot orkest voorzien van toeters en bellen. Wij schoven aan voor de nabespreking.

GEERT JANSSEN |

Koen Renders: «Het is heel goed meegevalen. Ik vond het spijtig dat het zo snel voorbij was.»

Veto: *Zorgt een groot orkest voor meer stress of is het net een powertrip dat al die muzikanten doen wat u zegt?*

Renders: «Ik dacht op voorhand dat het heel stressy zou zijn, we hebben enkel de dag zelf kunnen repeteren met de strijkers en de blazers. Maar iedereen was supergoed voorbereid, het is allemaal goedgekomen.»

Veto: *Het woord plaat lijkt een understatement om “The accident” te omschrijven.*

“Ik wentel mij graag in melancholie”

Renders: «Ze duurt nochtans maar een dik half uur. In de diepte is het serieus uitgepuurd. Ik wilde iets maken dat mensen zou fascineren en bezighouden. Te horen aan de reacties is dat gelukt. Ik heb lang aan *The accident* gewerkt. Tussen het begin van de opnames en het afwerken ligt meer dan twee jaar. Maar ik werd het zelf niet beu. Nu hoor ik wel nog de mankementen maar dat is altijd zo. Een plaat is nooit af, op een gegeven ogenblik moet je ze gewoon loslaten.»

Renders: «Ik ben toen direct opnieuw beginnen te schrijven om snel een nieuwe plaat maken. Ik ben daarin geblokkeerd geraakt en moest een nieuw startpunt vinden. Ik wilde ergens naartoe waar ik de feeling nog niet voor had. Daar heb ik drie jaar aan gewerkt.

GEBLOKKEERD

Veto: *Uw vorige plaat, “Spencer is your friend”, is al zes jaar oud.*

Renders: «Ik ben toen direct opnieuw beginnen te schrijven om snel een nieuwe plaat maken. Ik ben daarin geblokkeerd geraakt en moest een nieuw startpunt vinden. Ik wilde ergens naartoe waar ik de feeling nog niet voor had. Daar heb ik drie jaar aan gewerkt.

Door nummers te schrijven, door meer piano te spelen, door naar andere muziek te luisteren, klassiek vooral. Ik wilde al langer een conceptplaat maken, maar ik was er nog niet klaar voor.»

Veto: *Was het verhaal het uitgangspunt of ontstond het gaandeweg?*

Renders: «Gaandeweg. Het verhaal wordt ook niet van voor naar achter verteld, het zit als een puzzel in elkaar. Er zit veel melancholie in. Ik wentel mij daar graag in, maar dat is meer esthetiek dan een eerlijk gevoel.»

Veto: *Bij de cd-voorstelling beëindigde u de plaat met een cover van “What a wonderful*

world” van Louis Armstrong. Op de plaat is dat niet, waardoor het einde veel ambiguër is.

Renders: «Het laatste nummer, *Bye bye big blue eyes* is positief noch negatief, er zit geen moraal in. Er wordt wel een open vraag gesteld: waarin zit de waarde van het leven? In heftige gebeurtenissen die pijn doen, maar je wel het gevoel geven dat je leeft? Of juist in het wegnemen van pijn en dramatiek?»

SPEELS

Veto: *Op de website van STUK wordt Brian Wilson genoemd als invloed.*

Renders: «Er zitten zeker Beach Boys-elementen in: de backings, harmonieën in de piano's. Dat zijn gevoeligheden die ik van Brian Wilson heb gepikt. *SMILE* is voor mij hét voorbeeld om op een speelse manier met muzikale thema's om te gaan. Die plaat verbaast mij elke keer dat ik er naar luister. Los van die invloed heb ik met deze plaat wel een eigen stem gevonden. Er staat geen num-

mer op dat van Brian Wilson had kunnen zijn.»

Veto: *In de linernotes bedank je Ron Sexsmith. Drie jaar geleden heb voor het Vadermoordfestival enkele nummers van hem gecoverd.*

Renders: «Hij is zeker een held van mij. Als je een tijd met muziek bezig bent, gebeurt het nog maar zelden dat iemand je diep beïn-

vloedt. Ik heb Sexsmiths muziek leren kennen toen ik 26 was, midden de jaren negentig. Ik vond dat helemaal geen toffe muzikale periode, het negatieve van de grunge enzo. Zijn muziek straalde hoop en eerlijkheid uit. Ik heb hem gecontacteerd en hij heeft voor deze plaat wat teksten nagelezen. Hij had er mooie dingen over te zeggen en heeft zelfs wat suggesties gedaan. Heel fijn.»

STEPHANIE VERBEKEN

Saint Amour | Italiaanse liefde

Zaterdag organiseerde “Behoud de Begeerte” zoals elk jaar “*Saint Amour*” in de Leuvense stadsschouwburg, met deze keer “*La bella Italia*” als centrale thema. Wij verwachtten Grote Italiaanse Literatuur over De Liefde; wat wij kregen was aangenaam, maar zonder hoofdfilletters.

ELISABETH DE SCHUTTER |

Het epische gedicht *La Pioggia nel Pineto* van Gabriele D'Annunzio, in prachtig Italiaans voorgedragen

door actrice Irene Lamponi, mocht de sfeer van de avond bepalen. Zuiderse stortregen, pijnbomen, verwijzingen naar de klassieke oudheid en twee lichamen, meer heeft

een mens niet nodig om weg te dromen. Later op de avond bracht diezelfde Irene Lamponi een monoloog van Ilja Leonard Pfeijffer (zie foto), *La pace denunciata*, en ook Pfeijffer zelf las afsluitend voor uit eigen werk. Hij adviseerde ons verder over de liefde en het leven, namelijk dat het soms beter is te blijven doen alsof, dan te stoppen met leven.

Meneer Mauro, Belg met

Italiaans-Poolse afkomst, las een kortverhaal van eigen hand voor: *The Italian way* was een fijn interludium met een hoofdpersonage dat enigszins onhandig faalt bij de vrouwen. Dan was er de Italiaans-Limburgse muziekgroep Muntagna Nera, aangesterkt met de muzikanten van Graindelavoix. Snaren en klagenstemmen bespeelden telkens dezelfde thema's: het leven en de liefde in eerdere eeuwen.

BORSTEN

Na de pauze luisterden wij naar drie langere prozafragmenten, die telkens liefde en humor combineerden. Een overspelig koppel wint bij

Twee beroemde scènes, Anita Ekberg in de Trevifontein (*La Dolce Vita* van Fellini) en een biechtende Roberto Benigni in een taxi (*Night on Earth* van Jim Jarmusch) vormden een aangename variatie. De keuze voor grote klassiekers was zeer naar onze smaak en misten wij een beetje in de literatuurkeuze. Wij zijn allerm minst tegen hedendaagse literatuur, maar met een liefdesthema gecombineerd met “*La bella Italia*” hadden wij toch minstens ook iets van Petrarca verwacht, of Dante, of Boccaccio, of over Casanova, ofzo.

De avond werd omsloten met *Orlando Furioso* van Antonio

“Word verliefd op om het even wat en koester dat”

het gokken als ze elkaar telkens op een nieuwe manier aanraken (Caterina Bonvicini, *Het evenwicht van haaien*). Een man in een conservatief katholiek milieu geilt op de maagdelijke borsten van zijn schoonzus (Francesco Pacifico, *Geschiedenis van mijn puurheid*). Supporters van Hellas Verona proberen op de trein een meisje te versieren (Tim Parks, *Een seizoen met Hellas Verona*).

Vivaldi, gebracht door Transparant. Met enkel strijkers, een hammond orgel (dat is zo'n plingelpiano), slagwerk en de stem van Olalla Aleman zorgden zij twee maal in een mooi belichte setting voor een prachtig moment. Literair werden wij op deze avond slechts een enkele maal overdonderd, dit in tegenstelling tot wanneer men wel grote namen bracht, namelijk in de muziek en in de film.

NICK DE GREGORIO

Kulturama | Verfrissend, obscuur, hypnotiserend

Vanaf donderdag slaan alle Leuvense cultuurspelers de handen in elkaar voor het negende Kulturamafestival. Het programma is even rijk als onoverzichtelijk. Ons hart doet pijn bij het besef dat we niet naar alles kunnen gaan. James, de selectie van Veto!

WIM DEHAEN & GEERT JANSSEN |

Donderdag start STUK de festiviteiten met een gratis openingsfeest met onder andere Eleven Tigers. Deze Litouwse artiest — echte naam: Jokubas Dargis — verraste vorig jaar velen met zijn verfrissende debuut *Clouds Are Mountains*. Daarop maakt hij een melodische mengelmoe van ijle stemmen, atmosferische soundscapes en doordacht geprogrammeerde dubstepbeats. Het mag dan ook niet verbazen dat de artiest met een stevige livereputatie vaak in een adem genoemd wordt met andere postdubstepgrootheden à la Mount Kimbie, Scuba en James Blake. Die laatste gunt Kulturama ook een bezoekje, op zaterdag en wel in de Silo.

Nog steeds op donderdag staat Flat Earth Society in de schouwburg. Die geflipte bigband verzoent experimentele jazz met tekenfilmmuziek en absurde humor, zonder aan toegankelijkheid te verliezen. Bij hun vorige passage in Leuven brachten ze zelfs een *spokenword*versie van *De Vlaamse leeuw*. Ceremoniemeester Peter Vermeersch kent u misschien omdat hij *Worst case scenario* en *My sister = my clock* van dEUS heeft geproduceerd.

Diezelfde donderdag nog zal er muziek schallen door de gangen van museum M. Het klassiek orkest Emanon — gedoopt naar een compositie van bebopheld Dizzy Gillespie — zal in een triobezetting *Trio opus 113* van *the late, great* Johann Brahms spelen. Het gezelschap stond vorig jaar al op Kulturama. In grote bezetting begeleiden ze toen

de Noor Lars Horntveth bij zijn compositie *Kaleidoscopie*.

KIL

Vrijdag speelt Biosphere een uniek optreden in STUK. Elke persoon die zich min of meer een muzikliefhebber kan noemen heeft ongetwijfeld de klassieker *Substrata* in zijn muziekcollectie zitten. De arctische ambient van de Noor Geir Jensen was indertijd grensverleggend en is vandaag nog steeds invloedrijk. Het kille minimalisme, de obscure samples en de hypnotiserende repetitie zorgen voor een vaak geïmiteerd maar zelden geëvenaard geluid. In 2010 bracht hij *Live in Den Haag* uit, waarop hij bewijst waarom zijn optreden nu al terecht uitverkocht is.

Ook Cinema ZED is actief tijdens Kulturama en programmeert donderdag, vrijdag en zaterdag een zorgvuldig geselecteerde reeks met jazzgerelateerde films op het Jazz Filmfestival. De uiteenlopende selectie bevat exclusieve docu's zoals *Let's get lost*, over de gekleurde levenswandel van Chet Baker, alsook een dadaïstische speelfilm, *De Bankroet Jazz*, op basis van een scenario van Paul Van Ostaijen.

Bent u meer een theaterliefhebber, dan laat Kulturama u zeker niet in de kou staan. Donderdag en vrijdag speelt het muziektheatergezelschap Braakland/ZheBilding *Dwaallicht* in het Waegehuys. Die bewerking van *Het dwaallicht* van Willem Elsschot werd afgelopen zomer in Antwerpen opgevoerd in de wijk waar het boek zich afspeelde. Warre Borgmans speelt het hoofdpersonage Laarmans, Rudy Trouvé zorgt met enkele kompanen voor muziek. Wij zijn eerlijk waar benieuwd in het kwadraat.

CHRISTIAAN FRANZ

Artefact in STUK Levensgevaarlijk zorgenkindje

Om een lamp te laten branden moet je elektriciteit hebben. Meestal loopt die door een koperdraadje, maar dat is niet kunstzinnig genoeg. Zoutwater, dat geleidt ook. Dan moet je bovendien om de paar uur er wat water bijgieten, anders droogt het op. De volgende tien dagen brandt op de bovenste verdieping van STUK een lampje, op stroom die door een levensgevaarlijk plasje water gaat. En als u wil, kunt u daarnaar gaan kijken.

ELISABETH DE SCHUTTER |

Bovenstaand beschreven levensgevaarlijk kunstwerk heet *Carething IX* en werd, samen met nog andere zorgenkindjes, gecreëerd door Miks Mitrevics en Kristine Kursisa uit Letland. Het hele gebeuren kadert in het Artefactfestival voor Kunst en Media in STUK. "Mediakunst draait om het terugplooiën van het medium op zichzelf," legt Pieter-Paul Mortier, de programmator van Artefact uit, zodanig dat het medium op zichzelf komt te staan. We proberen met deze tentoonstelling na te denken over hoe de media in onze maatschappij functioneren." Het thema van dit jaar is *The Emergence of Things*: waar ligt het ontstaan, de productie, het achteren onderliggend proces van media.

ANATOMIE

Het meest duidelijk voorbeeld hiervan is misschien wel *Dear Steve* van de Belg Herman Asselberghs. De man vees op anatomische wijze een ganse MacBook Pro uit elkaar. Op de video — hij nam uiteraard alles op — horen we een brief van de kunstenaar aan Steve Jobs, grote baas van Apple. Net door het negeren

Box with the sound of its own making

van alle conventionele handelingen die men met een pasgekochte laptop uitvoert, legt hij de manier waarop (moderne) technologie beslag legt op ons leven bloot. Hier komt ook de meer wetenschappelijk-filosofische betekenis van *emergence* naar boven: het geheel van een laptop is veel meer dan de optel-

som van de materiële onderdelen. Het eindbeeld van dit project is als een archeologische site afgebeeld op de poster van het Artefactfestival.

Veeleer politiek geladen is het centrale kunstwerk van de tentoonstelling, *Coal Fired Computers* van Yoha/Graham Harwood & Matsuko Yokokoji. Een steenkooloven op het binnenplein van STUK produceert stoom, die de nodige elektriciteit voor twee laptops opwekt. Dat is best *oldskool*, dachten wij, tot bleek dat zo'n 10 procent van de energie die in België gebruikt wordt, van steenkool afkomstig is. Van Chinese steenkool uit Chinese mijnen, *that is*; zelf sloten wij onze laatste mijnen zo'n 20 jaar geleden uit humanitaire overwegingen. Deze 10 procent steenkoolenergie is overigens verantwoordelijk voor 50 procent van de uitstoot. Nog veel meer van dit soort milieubewuste politiek correcte cijfers, alsook de rest van het project, weigeren wij hier koppig verder uit te leggen.

POËZIE

Dat niet alle artefacten een ingewikkeld concept nodig hebben, bewijst *Box with the Sound of Its Own Making* van Robert Morris. Een houten doosje, waaruit het geluid van het productieproces komt: zo simpel, maar zo beminzenswaardig. Zo is er ook *Static* van Wim Janssen, dat het ongewild zwartwit televisieruis niet als een vervelende herinnering aan het pre-digitale tv-tijdperk wil beschouwen. Het resultaat is verrassend esthetisch. Een interessante en mooie tentoonstelling, voor wie niet bang is van hedendaagse kunst.

Artefact, gratis expo, van 15 tot 24 feb in STUK

Sneak | En ganske snill mann

"En ganske snill mann" is Noors voor "een ietwat tedere man". In deze zwarte komedie brengt Hans Petter Moland ons een absurd verhaal over een man die moet leren leven met de gevolgen zijn gekleurde verleden.

WIM DEHAEN |

Ex-gevangene Ulrik heeft net een straf van 12 jaar voor moord uitgezeten en probeert terug te integreren in de maatschappij. De ietwat meelijwekkende man, die door Stellan Skarsgård vertolkt wordt, wil eindelijk het rechte pad bewandelen, maar ontmoet in de lokale kroeg al gauw zijn bendemaatjes van weleer: Rolf en Rune.

Zijn ex-samenzweerdens vinden dat hij de klikspaan die hem erin luisde moet omleggen, maar de ietwat gelouterde man heeft daar zijn bedenkingen bij. Zijn

zoon Geir is na al die jaren een succesvolle ingenieur geworden die net zijn eerste stappen in het gezinsleven zal zetten. En een moordende opa past natuurlijk niet in dat idyllisch plaatje.

WAPENHANDEL

De gezapige protagonist laat het leven z'n gangetje gaan en de ietwat passieve man belandt daarvoor in een bont allegaartje van ongewone situaties. Een wapenhandelende dwerg, enkele diepzinnig onopwindende seksscènes en een tv die op bizarre wijze Poolse programma's ontvangt: allemaal situaties waar Ulrik zelfs

niet meer van opkijkt.

Op subtiele wijze lijkt de regisseur door het verhaal heen een soort boodschap aan ons over te brengen. De soms cynische visie van de film doet vele vragen rijzen: kunnen mensen wel veranderen? Willen mensen wel veranderen? Hebben celstraffen zelfs maar enig nut om criminelen te heroriënteren en te herintegreren in onze maatschappij? Antwoorden op die vragen zal deze film ons niet geven, maar wel heel wat stof tot nadenken.

TYPISCH

De film is een zwarte komedie in typische Scandinavische stijl en werkt meer dan eens op de lachspieren, ook al omdat de humoristische situaties bij momenten eerder geforceerd aanvoelen. De

feilloze timing en geloofwaardige acteerprestaties zorgen er gelukkig voor dat dat nooit op de zenuwen werkt. De erg mooie cinema-

dan ook een vette kluif aan hebben. Grenzen zal de prent niet verleggen, maar de vakkundig geproduceerde misdaadkomedie

Willen mensen wel veranderen?

tografie en het rustige tempo van de film maken het bekijken van de prent dan ook een aangename ervaring.

Elke liefhebber van lichtzwarte komedies zal de film kunnen appreciëren. De soms absurde situaties doen denken aan *Adam's Apples*, een Deense komedie die meer dan eens uit hetzelfde vaatje tapt. De filmfan met noordelijke sympathieën zal hier

garandeert wel dat de kijker de cinema zaal op z'n minst als een ietwat geëntertainde persoon zal verlaten.

STEEKKAART

Regie: Hans Petter Moland
Cast: Stellan Skarsgård, Gard B. Eidsvold, Bjørn Floberg, Jorunn Kjellsby
Duur: 105 minuten
Release: Onbekend
Kort: De kalende moordenaar.

MET VETO

ZIT JE GOED

FOTO'S: SOPHIE VEREYKEN

Wij zoeken **ALTIJD** nieuwe medewerkers.
Kom eens langs op 's-Meiersstraat 5 op vrijdag om 16u00.
Of mail naar veto@veto.be. Bedankt, ge zijt geweldig!

Infosessie voor nieuwe medewerkers

Dinsdag 22 februari, 19u in de Gele vergaderzaal,
eerste verdieping, 's-Meiersstraat 5. Een beetje
nieuwsgierigheid is genoeg. Breng uw vrienden mee!

Leuven triomfeert in Brabant Gedicht 2011

Elk jaar treffen Vlaams-Brabant en zijn Nederlandse halfbroer Noord-Brabant elkaar in de poëtische krachtmeting Brabant Gedicht. Die ging dit jaar door op zaterdag 29 januari in Den Bosch.

Voor het derde jaar op rij wist een Belgische dichter de overwinning te kapen. Ook was het voor de derde keer op rij een student van de K.U.Leuven. De gelukkige is Bram Vaassen, een negentienjarige student Filosofie uit Aarschot.

Wij mochten alvast een van zijn winnende gedichten publiceren. Proficiat, Bram!

(GJ) |

92,9%
van onze studenten
vindt direct werk
na afstuderen.

De anderen gaan eerst met vakantie.

WWW.JEWERKTVOORJEDETMERKT.BE

KHLEUVEN
KATHOLIEKE HOOGESCHOOL LEUVEN

LAAT MAAR, IK GELOOF TOCH IN KARMA

Voor ons, kleuters veel te statig walsend,
pauserend voor een wederkerend vals eind,
balancerend tussen een potentieel trekken of duwen,
line-dancend op jouw voetenkluwen
zweette ik mijn rug open.

Hip en vooral hoppend,
haastig maar stiekem op het hart kloppend,
pirouetteerde je tot je terugveerde,
silhoueteerde je voor me tot het je afkeerde.

En omdat je af en toe dartelde
als ik spartelde
beredeneerde ik deze cadans met jou

BRAM VAASSEN |

CulKal

CUIKST

CulKal

DINSDAG 15/2

Wolfgang Amadeus Mozart

muziek — om 20u00 in de Schouwburg (www.30cc.be)

Artefact 2011: the emergence of things

expo — in STUK (www.stuk.be)

WOENSDAG 16/2

Artefact 2011: the emergence of things

expo — in STUK (www.stuk.be)

Artefact: The private Collection of Acacio Nobre

performance — om 20u30 in STUK Labozaal (www.stuk.be)

DONDERDAG 17/2

Kulturama: A Brand — Jamaica — the tellers

muziek — om 20u00 in Het Depot (www.hetdepot.be)

Kulturama: Flat Earth Society ft Ernst Reijesberger

muziek — om 20u30 in de Schouwburg (www.30cc.be)

Kulturama: Jazzfilmfestival

film — om 17u00 in Cinema ZED (www.cinemazed.be)

Artefact: Actor #1

performance — om 19u00, 20u30 en 22u00 in STUK Soetezaal (www.stuk.be)

Artefact 2011: the emergence of things

expo — in STUK (www.stuk.be)

VRIJDAG 18/2

Kulturama: Hindu Nights

muziek — om 22u00 in Het Depot (www.hetdepot.be)

Birdy Nam Nam DJ set

muziek — om 23u00 in De SILO (www.hetdepot.be)

Kulturama: Archie Schepp Quartet
muziek — om 20u30 in de Schouwburg (www.30cc.be)**Kulturama: Jazzfilmfestival**

film — om 17u00 in Cinema ZED (www.cinemazed.be)

Kulturama: Sueños

dans — om 20u00 in Minnepoort (www.fabuleus.be)

Artefact: Actor #1

performance — om 19u00, 20u30 en 22u00 in STUK Soetezaal (www.stuk.be)

Artefact 2011: the emergence of things

expo — in STUK (www.stuk.be)

ZATERDAG 19/2

The Undertones

muziek — om 20u00 in Het Depot (www.hetdepot.be)

Sub Focus DJ set — DJ Hype

muziek — om 23u00 in De SILO (www.hetdepot.be)

Kulturama: Broadway in Satin: Billy Holiday Revisited

muziek — om 20u30 in de Schouwburg (www.30cc.be)

Kulturama: Jazzfilmfestival

film — om 17u00 in Cinema ZED (www.cinemazed.be)

Artefact 2011: the emergence of things

expo — in STUK (www.stuk.be)

ZONDAG 20/2

Kulturama: Jazz 'n Brunch

muziek — om 10u30 in de Schouwburg (www.30cc.be)

Artefact 2011: the emergence of things

expo — in STUK (www.stuk.be)

(RB) |

Parkinson & Alzheimer

door Peter Moerenhout, Seb C & Mathias Van den Berge

**A
C
H
T
U
N
G**

De eerste drie weken van het tweede semester organiseert Scientica - de overkoepelende organisatie van de vijf wetenschapskringen Bios, Chemika, Geos, Merkator en Wina - haar jaarlijkse lezingenreeks. De lezingen willen een breed publiek bereiken. Dus niet enkel studenten Wetenschappen mogen opdagen.

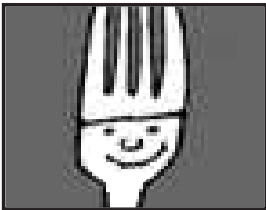
De lezingen gaan steeds door in aula 200L.00.07, Celestijnenlaan 200L, 3001 Heverlee en vangen aan omstreeks 19h30. Het kost niets, u moet zich niet op voorhand inschrijven en achteraf is er een receptie. Wat verlangt u nog meer?

Het programma:

- Donderdag 17 februari 2011: Steven Stroeykens (Wetenschapsredacteur De Standaard): *De avonturen van een wetenschapper in medialand*

- Woensdag 23 februari 2011: Prof. Anton Van Rompaey (K.U.Leuven): *Het voorspellen van landgebruiksveranderingen met behulp van kwantitatieve modellen*

- Dinsdag 1 maart 2011: Prof. Jan Van Hest (RU Nijmegen): *Controlled Drug Delivery*

Menu van de week in Alma 1-2-3 15-18 Februari 2011

A1 = alleen Alma 1 A3 = alleen Alma 3
A2 = alleen Alma 2 = vegetarisch

dinsdag

1/2 kip met saus en garnituur	A3	€ 5.00
Bami goreng		€ 4.10
Burrito met ratatouille in Napolitaanse saus		€ 5.00
Gehakte steak met erwtes op z'n Frans		€ 2.60
Heekfilet met bieslooksaus en worteltjes		€ 4.60
Koninginnenhapje		€ 3.50
Spaghetti bolognaise	A3	€ 2.60 - 3.10
Spaghetti met groentebolognaise	A3	€ 2.60 - 3.10
Steak met groenten en saus		€ 5.00
Stoofvlees op z'n Vlaams	A3	€ 4.60

woensdag

Boomstammetje met bloemkool		€ 3.50
Fishsticks met tartaarsaus		€ 2.60
Groentenburger met courgette en boursintomaat		€ 4.10
Steak met groenten en saus	A2	€ 5.00
Koninginnenhapje	A3	€ 3.00
Spaghetti bolognaise	A3	€ 2.60 - 3.10
Spaghetti met groentebolognaise	A3	€ 2.60 - 3.10
Stoofvlees op z'n Vlaams		€ 4.60
Tex Mex met kip		€ 5.00

donderdag

Kalkoenlapje met wortelen en kampernoelies		€ 4.10
Kippenlapje met groenten, saus en kroketten	A1	€ 4.60
Koninginnenhapje		€ 3.50
Loempia met zoetzure chilisaus en Oosterse rijst		€ 3.50
Spaghetti bolognaise	A1+A3	€ 2.60 - 3.10
Spaghetti met groentebolognaise	 A3	€ 2.60 - 3.10
Stoofvlees op z'n Vlaams	A3	€ 4.60
Vleesballetjes in mosterdsaus	A1+A3	€ 2.60
Worteltaart met slaatje		€ 5.00

vrijdag

Kippenbout met currysous en fruitcocktail	A2+A3	€ 2.60
Koninginnenhapje	A3	€ 3.50
Quornfilets met tirolersaus en spinaziestoemp		€ 5.00
Spaghetti bolognaise	A1	€ 2.60 - 3.10
Spaghetti met groentebolognaise	 A1	€ 2.60 - 3.10
Stoofvlees op z'n Vlaams		€ 4.60
Varkenslapje witte bonen in tomatensaus		€ 4.60

Filmticket voor slechts 6€ ?

Om van **maandag tot vrijdag** naar om het even welke prent in Kinopolis te kunnen? Te koop in alle ALMA-resaurants! De actuele filminformatie vind je steeds op onze placemats of op de Kinopolis website.

Kijk ook op de website voor menu **Gasthuisberg, Justus Lipsius** en **Pauscollege**

(advertentie)

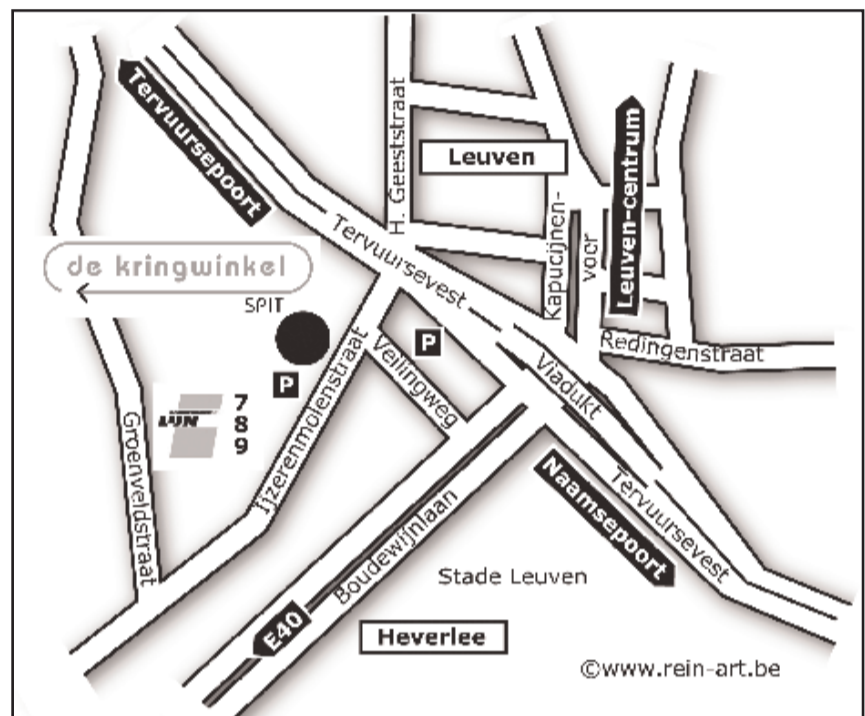
Loop eens langs bij De Kringwinkel SPIT

Je vindt er meubels, kleding, fietsen, huisraad, boeken, platen, cd's en pakken snuisterijen...

De Kringwinkel SPIT:
Ijzerenmolenstraat 10-12 in Heverlee

Open: ma - vrij: 10 - 18u
zat: 10 - 17u
zo: gesloten

Tel.: 016 65 29 57 Web: www.spit.be

NIEUWS | OPINIE | ACHTERGROND

MO

* MONDIAAL NIEUWS

SCHRIJF JE IN OP ONZE NIEUWSBRIEF VIA
WWW.MO.BE

VOLG ONS OP FACEBOOK VIA
WWW.FACEBOOK.COM/MONDIAALNIEUWS

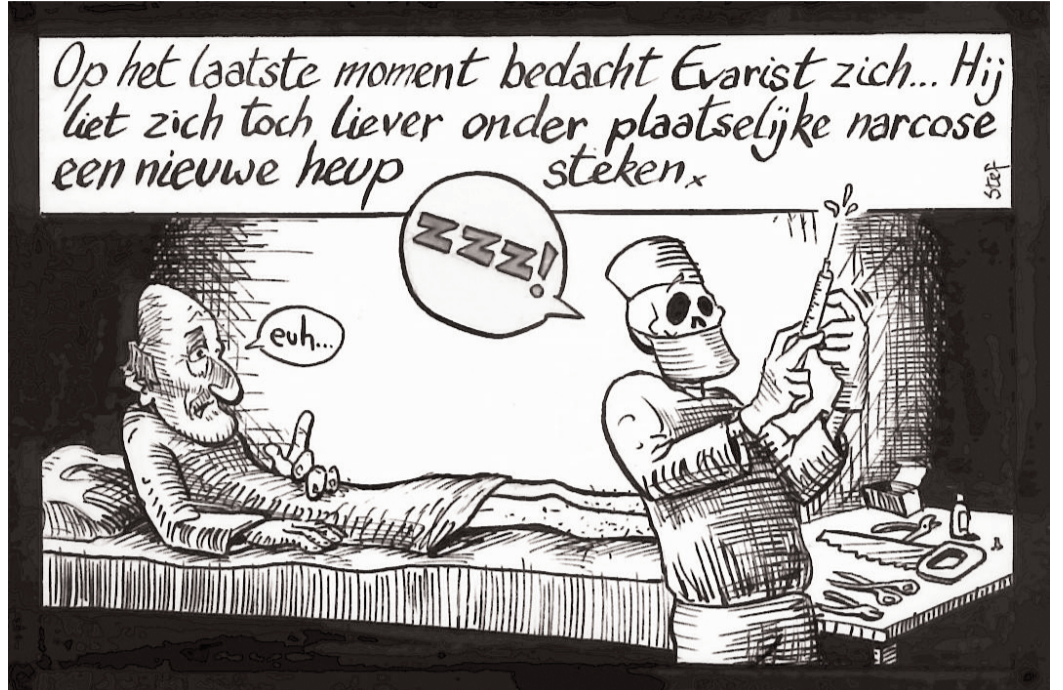
VOLG ONS OP TWITTER VIA
WWW.TWITTER.COM/MONDIAALNIEUWS

MONDIAAL NIEUWS MET INZICHT

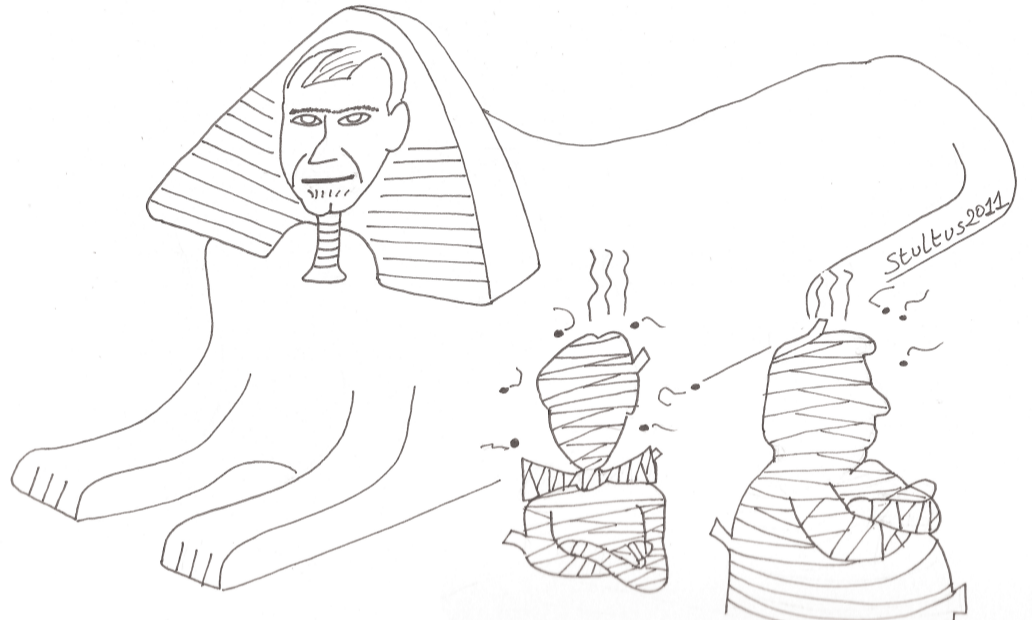
 WWW.MO.BE

KULEUGEN

Waait protestwolk over van
Egypte naar Leuven?

LANGSTE REGERINGSONDERHANDELINGEN OOI!

haiku

kerststronk na herfstpronk
het mokrustruboseizoen
gerstdronk na kerststronk

antwoordhaiku

op harten jagen
gelukkige valentijn
schoppendame valt

nog een antwoordhaiku

els els els els els
els els els els els elsjes
els elsjes elsjes

Prijs uzelf
gelukkig dat
hier niet nog
een haiku staat!

Wim Dehaen

Els Dehaen

Geert Simonis

Colofon

Veto
's-Meiersstraat 5
3000 Leuven

Tel 016/22.44.38
Fax 016/22.01.03
e-mail: veto@veto.be

Jaargang 37 - Nummer 13
Maandag 14 februari 2011

Veto is een uitgave van de
Leuvense Overkoepelende
Kringorganisatie. De stand-
punten verdedigd in Veto stem-
men niet noodzakelijk overeen
met de standpunten van LOKO.

Hoofdredacteur:
Ruben "Moebarak" Bruynooghe

Redactiesecretaris & V.U.:
Geert "Sadat" Janssen
's Meiersstraat 5 - 3000 Leuven

Redactie:

Pieter "Snackbar De Pyramide"
Haeck, Sophie "Cleopatra"
Verreyken, Jens "el-Baradei"
Cardinaels, Jelle "Mohamed
Abdelwahab Abdelfattah"
Dehaen, Laurens "Nasser"
Cerulus, Eline "De Valle Der
Koningen" Van Eldere & Linde
"Isis" Smeets

Medewerkers deze week:

Andrew "Omar Sharif"
Snowball, Bas "Hassan Alam"
Van den Bogaert, Cedric
"Ramses" Hauben, Christiaan
"Ptolemaeus" Franz, Elisabeth
"Anubis" De Schutter, Els
"Hatsepsut" Dehaen, Fien
"Sobek-nefru" Vuylsteke, Frank
"Wadi Degla" Pietermaat, Gijs
"The Mummy" Van den Broeck,
Herlinde "De Sfinx" Hiele,
Lucas "Jafar" De Jong, Margot
"De dienst van Cleopatra"
Hollevoet, Michaël "John the
Dwarf" Cloots, Nick "Moses" De
Gregorio, Pieter-Jan "Jafar"
Herman, Stephanie

"Toetanchamon" Verbeken,
Thomas "Ramses" Cliquet, Wim
"Ibn Yunus" Dehaen & Joachim
"Osman Ahmed Osman"
Beckers

Cartoons:

Simon "Ra" Englebert, Wim
"Ramses I" Scharpe, Peter
"Mido" Moerenhout, Seb
"Plotinus" C, Mathias "Origines
Van Alexandrië" Van den Berge,
Steven "Mohammed Al Fayed"
Selschotter & Laurens Cerulus

DTP:

Geert Janssen, Ruben
Bruynooghe & Jens Cardinaels

Eindredactie:

Jens Cardinaels, Geert Janssen
& Els Dehaen

Internet:

www.veto.be
www.twitter.com/veto_be

Publiciteit:

Alfaset cvba - Maxim "Aladin"

Van Hoeymissen
alfaset@loko.be
016/22.04.66

Drukkerij:

Tuerlinckx (Molenstede)
Oplage: 9000 exemplaren
ISSN-nummer:
0773-5162

Abonnementen

Binnenland: 11 euro
Buitenland: 25 euro
Overschrijvingen op rekening-
nummer: 001-0959719-77

Redactievergaderingen vinden
iedere vrijdagmiddag plaats om
16u en staan open voor iedereen.
Alle geïnteresseerden (tekst, foto,
lay-out, Egypte...) zijn welkom op
de redactievergadering of op het
redactieadres. Lezersbrieven en
vrije tribunes kunnen tot vrijdag
14u, liefst mailsgewijs, ingezon-
den worden op het adres: veto@-
veto.be. De redactie behoudt zich
het recht reacties in te korten of
op het internet te publiceren.

De goedkoopste fuifzaal van Leuven!

355 euro per avond
250 euro tijdens het weekend

Faculteitskringen en
hogeschoolkringen aan-
gesloten bij LOKO en
OSR/OKER krijgen een korting
van 105 euro per fuif.

Bij elke 5e fuif van een kring of
vereniging binnen hetzelfde
academiejaar is de huur van
de zaal gratis.

Voor reservaties of inlichtin-
gen: 016/22.31.09 of
albatros@loko.be

Timothy Garton Ash

“DE KRACHT VAN SOCIALE MEDIA WORDT OP DIT EIGENSTE MOMENT BEVESTIGD”

“U heeft toevallig geen espresso? Liefst zo sterk mogelijk, dat zou wonderlijk zijn.” Het waren drukke dagen voor de gloednieuw ere doctorandus aan de K.U.Leuven, twee weken geleden. Timothy Garton Ash, een Britse intellectueel en essayist, werd door Time Magazine reeds vermeld als een van de meest toonaangevende denkers van onze tijd. Zijn rol in het publieke debat in Europa werd al vaak bekroond en geprezen door academici, alsook door het brede publiek. En bij dezen ook door onze Alma Mater.

LAURENS CERULUS & PIETER HAECK |

Dat Garton Ash regelmatig opiniestukken en essays voor de Britse krant *The Guardian* en *New York Review of Books* schrijft, maakt dat hij niet voor een gat te vangen is. “Ik beschrijf wat ik doe en de manier waarop ik het doe vaak met de woorden “historicus van het heden”. Ik schrijf over zeer recente gebeurtenissen, die ik probeer te begrijpen in hun historische context. Daaruit komt een mengeling van enerzijds de academische studie van internationale relaties, en anderzijds een journalistieke benadering. Een ongewone manier van werken, aangezien velen ofwel aan journalistiek doen, ofwel academisch werken.”

directe gevolg is van het internet. Facebook, Twitter, mobiele telefoons en satelliettelevisiezenders zoals Al Jazeera: die combinatie heeft de huidige revolutie gemaakt.”

“De manier waarop het volk die technologische nieuwigheden gebruikt, verschilt natuurlijk. Daarbij komt het uiteindelijk altijd terug neer op de mensen zelf. Op een zeker moment moet je de straat op om te protesteren en te riskeren dat de politie je kort en klein slaagt. De technologie werkt daarvoor dus als hulpmiddel, maar is geen einddoel op zich.”

TERUGVAL

Garton Ash werd bekend met zijn baanbre-

atie en we willen naar een beter oord. De slechte situatie varieert van oorlog tot bezetting, nazisme voor Duitsland, economische achteruitgang voor Groot-Britannië, een dictatoriaal regime voor Polen. Elk land heeft wel zijn eigen probleemsituatie.”

“Wat we dus gemeen hebben is de wil naar een verbetering daarvan en dat brengt ons bij Europa. Maar vandaag worden we geconfronteerd met de nadelen van ons succes. Alle landen zitten in de Europese Unie, in het betere oord en zien er enkel de fouten en onvolkomenheden van in. We stellen ons de vraag niet meer hoe het zou zijn zonder de EU — een erg moeilijke vraag trouwens. Die nadelen van ons succes liggen aan de basis van de huidige problemen.”

“Zijn we dan in essentie tevreden? Neen, we zijn ontevreden. En belangrijker: waar we ontevreden over zijn, is net verbonden met de Europese Unie, aangezien dat de situatie is waar we op dit moment inzitten. Het probleem met Europees liberalisme is dus dat het grootste deel van de Europese liberale

om het aan de Fransen of de Spanjaarden over te laten, maar je ziet wat daar van komt.”

“De wil van de lidstaten is dus hoogstnoodzakelijk om een gemeenschappelijk buitenlandbeleid te vormen. Niet elk land moet die beleidslijnen ook expliciet opnemen. Portugal heeft bijvoorbeeld weinig te maken met Wit-Rusland en Litouwen zal zich niet erg bekommeren om Marokko. Maar elke lidstaat moet zich wel inschrijven in de vorm van dat beleid.”

“De absolute kernvraag is: “Verliest de EU aan slagkracht met 27 lidstaten in vergelijking met de originele zes?” Het antwoord daarop is duidelijk neen. De grote schaal van de macht en van de economische kracht biedt een enorm voordeel. We hebben de grootste economie in de wereld. Dat uit zich bijvoorbeeld zeer expliciet in onderhandelingen over handel. De transactiekosten om tot gemeenschappelijke beslissingen te komen met 27 zijn dus groter, maar niet van die grootte dat het raderwerk niet meer marcheert.”

BAS VAN DEN BOGAERT

“Hoeveel YouTube-video’s je ook bekijkt, je moet erbij geweest zijn”

WHO THE F*CK?

Timothy Garton Ash is een Brits journalist-academicus en sinds kort ere doctorandus aan de K.U.Leuven. Zijn essays en opiniestukken verschijnen geregeld in *The Guardian* en de *New York Review of Books*. Hij werd eind jaren tachtig bekend met baanbrekend journalistiek werk over de toenmalige revoluties in het Oostblok.

“In een wereldorde van reuzen is zelfs de grootste Europese natie te klein”

“Ik ben ervan overtuigd dat niets aanwezig zijn evenaart. Er zijn dingen die je enkel leert door ze mee te maken, door met mensen te praten, door de geur, de sfeer en de dynamiek te ervaren. Hoeveel YouTube-video’s je ook bekijkt, om dingen te vatten moet je aanwezig zijn. Anderzijds kan dat niet het enige zijn dat je weet. Als je de geschiedenis, de economie en de politiek van landen niet kent, kan je ook niet begrijpen waarom bepaalde veranderingen plaatsvinden.”

HEDENDAAGSE REVOLUTIE

“Mijn werk toont een appreciatie voor het journalistieke vak. Journalistiek zelf maakt vandaag een revolutie door. Nieuwe technologieën ontstaan met dramatische snelheid. Kranten zullen er over tien jaar volledig anders uitzien.”

“Volgens mij bestaat de uitdaging erin om de goede dingen van traditionele journalistiek te behouden: accurate informatie, de onderzoekskwaliteiten, het begrijpen van contextuele factoren of de vlotte schrijfstijl. Maar al die dingen kunnen ook op het internet behouden worden, waar bloggers en burgerjournalisten een prille rol spelen. Voor jullie generatie is dat de uitdaging. De instrumenten veranderen, maar de waarden blijven hetzelfde.”

“De kracht van nieuwe sociale media wordt op dit eigenste moment bevestigd. Ik denk dat Egypte de eerste revolutie is waar men met zekerheid van kan zeggen dat ze het

kend werk over Centraal-Europa, net voor en tijdens de val van het Oostblok in 1989. “De nieuwe Europese lidstaten maakten sindsdien een opmerkelijke evolutie door. Na de revolutie van 1989 was ik een van de grootste voorstanders om die landen op te nemen in de Europese Unie. Dat was immers wat ze verdienden, waar ze toe behoorden en wat hun democratie zou bestendigen. In de vijftien jaar die volgden, zorgde dat vooruitzicht voor een transformatie van die landen. Ze veranderden in iets wat ik als betere oorden beschouw.”

“Maar toen de landen toegelaten werden tot de EU, kandelde de evolutie. Op dit moment, zeven jaar later, zie je hoe de landen teruggliden. De les voor de EU is dat de normatieve macht over kandidaatlidstaten het grootst is in de periode voor de toetreding. Eens een land toetreedt, kan het zich bij wijze van spreken een moord permitteren. Kijk maar naar Berlusconi’s overname van de media in zijn land. De EU heeft zeer weinig disciplinaire kracht op zijn lidstaten.”

“Naast de politieke machthebbers, is ook de publieke opinie in vele landen sceptischer geworden. Hoewel, als het er echt op aan komt voor of tegen Europa te kiezen, zouden de mensen ook vastberaden negatief kunnen antwoorden.”

“In het geval van Europa komt het zo goed als altijd neer op het volgende: we zaten, als Europese landen, in een slechte situ-

droom verwezenlijkt is. Op institutioneel vlak dan toch.”

WERELD VAN REUZEN

Als lid van de vooraanstaande denktank European Council on Foreign Relations ijvert Garton Ash al geruime tijd voor een sterker Europees extern beleid. “Allereerst moet ik verduidelijken hoe ik dat lidmaatschap zie. Ik vind dat je analyse van opinie moet scheiden. *Facts are sacred, comment is free*, juist? Maar ik ben altijd een zogenaamde *spectateur engagé* geweest. Naar mijn mening moeten analisten zich namelijk mengen in het debat. Weliswaar niet in de directe strijd om macht, maar in de argumentatie.

“Ik ben er absoluut van overtuigd dat wat Europa nodig heeft in het volgende decennium, een sterker en meer gecoördineerd extern beleid is. De wereld evolueert naar een stelsel van reuzen. De Verenigde Staten, Rusland, China, India, Brazilië, noem maar op. In zo’n systeem is zelfs de grootste Europese natie te klein. In een wereldorde van reuzen moet je zelf een reus zijn. Voor ons, Europeanen, is die reus de EU.”

“Ik ben ervan overtuigd dat we geen enkele institutionele verandering moeten ondergaan om dat te verwezenlijken. Dat zit allemaal goed. Wat nodig is, is de wil van de lidstaten. Die solidariteit is onontbeerlijk. Wat er nu gebeurt met Tunesië en Egypte is een klassiek voorbeeld: velen pleiten ervoor

TOEKOMSTMUZIEK

Als historicus van het heden brengt Garton Ash met zijn schrijfsels de geschiedenis over op het brede publiek. “Geschiedenis heeft een enorm belang voor samenlevingen. Mijn mening daarover is dat landen, regio’s, groepen en individuen hun geschiedenis zouden moeten kennen, maar er niet door geobsedeerd mogen raken. Het mes snijdt aan twee zijden: enerzijds is er het probleem van onwetendheid en de neiging tot vergeten, anderzijds dat van verheerlijking en obsessie. De gezonde vorm ligt dus ergens tussenin. Men kent zijn geschiedenis in heel zijn complexiteit en weet waar men vandaan komt, maar men staat niet elke morgen op met dat idee in zijn hoofd.”

“Wat is het belang van een universiteit en zijn studenten in een dergelijke samenleving? Als we specifiek naar Europa kijken, ben ik er rotsvast van overtuigd dat de toekomst van Europa bij jullie, de studenten, ligt. Dat is een eenvoudige vaststelling. Europa heeft geen overvloedige grondstoffen, noch hoopgevende demografische vooruitzichten, noch lageloonarbeid. We missen dus veel voordelen die andere landen wel hebben. Daarbij hebben we nog eens een dure welvaartstaat. Wat is dan wel onze kracht? Dat kan alleen maar de kennis-economie zijn. Innoveren, diversiteit koesteren, experimenteren. Dat zijn onze krachten en dat zijn net de dingen die de universiteit promoot. Het ligt dus in jullie handen (*lacht*).”